

“ชอ” วรรณกรรมพื้นบ้านล้านนา

รวบรวมผลงาน

บทชอ การศึกษา – เยาวชน

ศูนย์การเรียนรู้ชอพื้นเมือง พ่อครูอินตา เลาคำ

(สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์)

คำนำ

ขอ เป็นวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนา เป็นบทรำนาร้อยกรองที่มีทำนองต่างๆ ถึง 12 ทำนอง ผู้ที่จะทราบ และเข้าถึงรากเหง้าของขอ นั้นจะต้องผ่านการฝึกฝนมาอย่างยาวนาน และบทขอต่างๆ นั้น สมัยก่อนไม่มีรวบรวมและเก็บไว้ และศิลปินที่เขียนแต่งบทขอไว้ก่อนไม่ค่อยได้จัดทำเป็นรูปเล่มหนังสือ ศิลปินที่ออกแสดงขอระดับมืออาชีพนั้นส่วนมากจะขับขอไวยาธตามหลักการ คือขับขอตามการแสดงแต่ละครั้งว่าเกี่ยวกับเรื่องใด ศิลปินคนรุ่นใหม่จึงต้องอาศัยบทขอที่แต่งไว้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับขอ

กระผมจึงพยายามเก็บรวบรวมบทขอ ที่เป็นผลงานการเขียนให้ลูกศิษย์ได้จัดพิมพ์เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียน หรือแนวทางการแสดงขับขงงานต่างๆ อีกอย่างหนึ่งหนังสือขอเล่มนี้กระผมก็เขียนตามภาษาพูดของไทยถิ่นล้านนา (คำเมือง) ในการจัดทำหนังสือนี้อาจจะไม่สมบูรณ์ และผิดพลาดอยู่บ้าง กระผมใคร่ขอท่านผู้รู้ทั้งหลายช่วยวิเคราะห์และติชมด้วย เพื่อเป็นการปรับปรุง แก้ไขในครั้งต่อไป และต้องขอขอบคุณ ลูกศิษย์ทุกคนที่มีส่วนร่วมช่วยให้มีหนังสือขอเล่มนี้ขึ้นมา

(นายอินตา เลาคำ)

สารบัญ

ขอเรื่อง การศึกษา (ทำนองเพลงอื่น)	๑
ขอเรื่อง เด็กติดเกมส์ (ทำนองเพลงอื่น)	๘
ขอเรื่อง ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม (ทำนองเพลงอื่น)	๑๑
ขอเรื่อง การเก็บเชื้อก (ลูกเสือ) (ทำนองเพลงอื่น)	๑๔
ขอเรื่อง หน้าไม้เด็กดี ๑๐ ประการ (ทำนองเพลงอื่น)	๑๙
ขอเรื่อง พม่าการศึกษา (ทำนองพม่า)	๒๓
ขอเรื่อง พระคุณแม่ (ทำนองเพลงอื่น)	๒๘
ขอเรื่อง พระคุณโรงเรียน (ทำนองเพลงอื่น)	๓๑
ขอเรื่อง ยาเสพติด (๑) (ทำนองเพลงอื่น)	๓๔
ขอเรื่อง ยาเสพติด (๒) (ทำนองเพลงอื่น)	๓๗
ขอเรื่อง หน้าไม้เยาวชน (ทำนองพม่า)	๓๙
ขอเรื่อง คนรุ่นใหม่หัวใจวัฒนธรรม (ทำนองเพลงอื่น)	๔๑
ขอเรื่อง ปฏิรูปการศึกษา (ทำนองดาดน่าน)	๔๕
ขอเรื่อง ครอบครัวสดใสห่างไกลยาเสพติด (ทำนองเพลงอื่น)	๔๗
ขอเรื่อง เพศศึกษา (ทำนองเพลงอื่น)	๕๐
ขอเรื่อง ภัยจากสื่อ (ทำนองเพลงอื่น)	๕๙
ขอละครเรื่อง ู้ดีไว้กันู้ทันไว้แก้ (ทำนองละหม้าย)	๖๑
ขอเรื่อง หนึ่งโรงเรียนในฝัน (ทำนองพม่า)	๖๙
ขอเรื่อง ทดแทน/ประหยัดพลังงานไทย (ทำนองเพลงอื่น)	๗๒
ขอเรื่อง เลือกกินอาหารอย่างปลอดภัย (ทำนองเพลงอื่น)	๗๔
ขอเรื่อง ส่งเสริมสุขภาพ (ทำนองเพลงอื่น)	๗๕
ขอเรื่อง คนไร้สัญชาติ (ทำนองเพลงอื่น)	๗๙
ขอเรื่อง วรรณคดี ขยะ (ทำนองเพลงอื่น)	๘๐

ขอเรื่อง การศึกษา*

แต่งโดย พ่อครูอินตา เล่าคำ / แม่ครูบัวซอน ถนอมบุญ : ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ทำนองเพลงอื่น

๑. สิบนิ้วขอยกมือสา
ม่อนข้าขออภิวาท
องค์สมเด็จพระพุทธคุณ
มนุษย์จาวโลกทั้งปวง	สยามทวารอิราช
สิ่งมีอำนาจ...ทั้งปวง
พระผู้มีบุญใหญ่หลวง
ได้อยู่สุขบานหวานจั้น
๒. ไหว้คุณพระธรรมชั้น
พระองค์ท่านตรัสรู้ขึ้น
เปรียบไปเหมือนแสงวิเศษ
ขอสารทุกข์วันทา	รวมตึงสี่แปดหมื่น
แผ่ไปทั่วปิ่น...อาณา
จ้วยดับกิเลสตัณหา
พระศาสดาองค์เอก
๓. ขอไหว้คุณพระสังฆา
มีคุณอนันต์อเนก
เว้นจากอบายมุข
หือปฤชชนคนเฮา	ตั้งพระพุทธานิจเจก
จ้วยห้ามจ้วยเบรก...ใจเฮา
ปิ่นจากความตึกขี้ไฉไล
สู้จักแบ่งเบาหยุดหย่อน

* ขอเรื่อง การศึกษา(ทำนองเพลงอื่น)

๔. ไหว้คุณบิดามารดา
บุญคุณบ่ได้ยิ่งหย่อน
ท่านได้เลี้ยงดูผ่อเฝ้า
พองปอเมาบ้ำเมาวิน
ท่านเลี้ยงเฮามาเมื่อเป็นละอ่อน
เหนือกว่าแผ่นดิน
เซาะน้ำเซาะข้าวหือกิน
เป็นหนี้เป็นสินกับลูก
๕. ท่านเป็นพระบูรพาจารย์
บ่ว่าสิ่งผิดสิ่งถูก
ตั้งแต่ลูกเกิดจากท้อง
ใหญ่มามอกขบมอกปี
คอยดัดสันดานพันธุ์ผูก
สอนหื้อลูกเป็น...คนดี
ป้อมแมปีกป้องขัดสี
สอนเฮาฝึกเดี่ยวฝึกย่าง
๖. กลัวลูกไปตกไปต้าย
บ่ว่าขึ้นเสื่อนลงล่าง
ฮู้จักอ่านเขียนเขียนวาด
ความฮักป้อมแม่แน่นเหนียว
เป็นห่วงเป็นใยอยู่อย่าง
สอนกุ่มบ่าท่างต่างเดี่ยว
หื้อได้ฉลาดเฉลียว
มันมีหนึ่งเดียวในโลก
๗. ไหว้คุณปิตุหรุครบา
ควรจำไว้ในกะโหลก
ตึงบ่ว่าเป็นว่าข้า
ไหว้สาสะปะคุณนัง
ได้สอนเฮามากี่หลายประโยค
ตะวัตติงสา....กะลัง
ฮู้จักคิดหน้าคิดหลัง
สะปะปาบั้งทุกสิ่ง
๘. สิ่งศักดิ์สิทธิ์สถิตในตัวตน
ลูกจะขอไหว้ทุกสิ่ง
ไหว้ตึงเตปาอารักษ์
ไหว้แผวคุณข้าวเจ้านา
จะเป็นมงคลล้ำยิ่ง
ด้วยความน้อมหลัง....ปู่จา
ดีได้อวบพักฮักษา
ดีเลี้ยงเฮามาจนใหญ่
๙. คุณแม่หน้าดีเฮาได้กิน
รุกชะเตวาป่าไม้
ไหว้คุณฤาษีป้อมแก่
ขอหื้อผญาปัญญา
คุณแผ่นดินได้อย่างเดียวได้
คุต นาคดำใต้...นาคา
ขอหื้อท่านแผ่เมตตา
เหมือนสายธารารล้นเชื่อน

๑๐. บ่หื้อเฮาได้ตกหล่มตงจ่ม
หื้อได้สับสาวยาวเงื่อน
เฮามาศึกษาเขียนฮู้
เปื้อหื้อสังคมแผ่นดิน

ป็นจากสังคมป่าเถื่อน
บ่หื้อแปดเปื้อน...มลทิน
ตั้งแต่การอยู่การกิน
อยู่กินอย่างสันติภาพ

๑๑. ฮู้จักฮักตัวกลัวตาย
ฮ่วมคิดแบบมิตรภาพ
อยู่อย่างสัมพันธ์มิตร
เฮามาเกี่ยวก่อยประสาน

หื้อได้ละอายต่อบาป
บ่มีเดียดโน...โก้นั้น
หื้อป็นวิฤตการ
อยู่กินเหมือนน้องเหมือนพี่

๑๒. ต่างคนต่างมีน้ำใจ
ต่างคนก็มีหน้าที่
ต่างมีวิริยะความเพียร
สมัยเจนคนโบราณ

เปื้อบ่หื้อไผ่กดขี่
หากินฮ่อมไผ....ฮูมัน
บ่ได้เบียดเบียนต่อกัน
สร้างหลักสร้างฐานหื้อลูก

๑๓. ฟ่องก็ทำสวนทำนา
อยู่กินอย่างป้อแม่ลูก
ฟ่องก็เข้าป่าหาเห็ด
ต่างคนต่างเอื้อยต่างทำ

ฟ่องก็ต่อผ้าต่อทูก
มาจ่วยกันปลูก....กันทำ
ฟ่องก็ตกเบ็ดตกจำ
ยังบ่ตายกันตายอยาก

๑๔. บ่เดียวเป็นสมัยเครื่องยนต์
ปากันมาสวมหน้ากาก
มาก็ืดฮอดคนสมัยตะกอน
อยู่ไปตำมธรรมตำศีล
- ปากันดินรนเปื้อต้องเปื้อปาก
แต่งตัวเหมือนปั้น...จะบิน
ไปไหนปั้นก็เดียวดิน
หากันแบบธรรมชาติ
๑๕. สมัยบ่เดียวเขาบู้จักตุ๊ก
พ่องเมาหลงไหลอำนาจ
บู้จักตุ๊กจักพระ
ชีวิตมีแต่ขาดทุน
- เพราะมันเป็นยุควิทยาศาสตร์
บู้จักบาป...จักบุญ
บู้ใจยะชะกูล
บู้บาปบุญคุณโทษ
๑๖. มาแข่งกันเป็นกันต่าย
กอบโกยหาผลประโยชน์
พ่องก็ไปก้ายาบ้า
ตึงใครขอไหว้วอน
- จิตใจมีแต่เหี้ยมโหด
บ่เป็นอันกิน...อันนอน
เลยถูกเป็นฆ่าตัดต่อน
บ่ใจมาสอนมาสั่ง
๑๗. บางคนเป็นนักศึกษา
ไปเซาะขายหุ่นขายฮ้าง
लगพ่องไปถ่ายฮูปไป
ปอดกเป็นข่าวรายวัน
- ตามหันข่าวมาอย่าเอาเป็นเยี่ยงอย่าง
อุ่นใจกำจ้าง...รางวัล
เอาตัวไปโชว์หือเป็นหัน
เป็นจันปอนันปอเล่า

๑๘. ปากันไปเจ้าอยู่หอ
ป้อมแม่เยี่ยนหาชายข้าว
พ่องก็มารลูกอ้อยย้อ
ลางพ่องคิดฆ่าตัวตาย

แล้วไปอ้อกับบ่าว
ส่งลูกเต้าเยี่ยน....มหาลัย
บ่รู้ว่าป้อมเป็นไฟ
อยู่ไปก็อายเจ้าหมู่

๑๙. เรื่องนี้มันเป็นความจริง
เพราะความอยากลองอยากรู้
ปากันไปแ้วไปเล่น
สุดท้ายเลยเสียความสาว

กิดแล้วชนคิงปอหลู้
เลยตกเป็นข่าว....เกรียวกราว
ไปกินกึ่งเต็นปล้ำเผา
ก็เพราะความเมาเป็นเหตุ

๒๐. ปากันเข้าคลับเข้าบาร์
คบเพื่อนต่างวัยต่างเพศ
ปากันดื่มเหล้าเมาเปียร์
เพื่อมาสำนึกผู้ตัว

หัดดื่มสุราหาว่ายาวิเศษ
เพราะหลงกิเลส....เมามัว
มาเล่นเป็นเมียเป็นผัว
น้ำตาป้อมเจ็ดหัวเช่า

๒๑. บ่ดีไว้ใจทางบ่ดีวางใจคน
ลางพ่องกำลังมอกแตกหน้าบ่าว
ทำตัวเป็นอันธพาล
บ่กลัวอำนาจอาชญา

ระวังจะมาจันใจตัวเก่า
คบกันกินเหล้า....เมายา
ก็เพราะสันดานเขาหนา
หาว่าป้อมฮาตึงใหญ่

๒๒. บ้านเมืองมีชื่อมีแป๊ะ
ทำเป็นนักแสดงหัวไม้
ถ้าเขาบ่ช่วยกันแก้
ทำตัวเป็นเดนสังคม

ช่วยกันดูแลใจใส่
เป็นฮ้องว่าภัย...สังคม
บ้านเมืองมีแต่ลุ่มจุ่ม
ชอบปลุกกระดมเจ้าหมู่

๒๓. เยี้ยะหยังตำอำเภอใจ
ป้อมแม่ตางบ้านบ่อฮู้
เอ็นดูป้อมแม่สองเฒ่า
อุ้นใจหือเป็นสมุดเสมียน

ทำปกลั่วไฟใจสู้
นึกว่าลูกอยู่...โรงเรียน
จันปอเจ็บเกล้าเมาเคียร
ส่งเอาเงินเดือนมาเลี้ยงแม่

๒๔. ตั้งแก๊งเป็นอันธพาล
บ่าฟังกำปอกำแม่
ทำตัวเป็นคนเก่งกาจ
มันเป็นตัวหน้าหวาดเสียว

ความชั่วสันดานย่าแย
ปากันสร้างแต่...ความเลว
อวดตัวว่าฉลาดผาดเฟี้ยว
สร้างแต่ความเลวบันป่วน

๒๕. ต่อมดีเหตุการณ์เป็นไป
วัยรุ่นสร้างความบันป่วน
เพราะว่าจิตใจเขาได้สะหมิง
จิตใจเขาถูกทารุณ

ลองมาวิจัยหาส่วน
เพราะความใจด่วน...เป็นมูล
พองก็ไปตั้งแก๊งตมตุน
ขาดความสมดุลเสมอภาค

๒๖. บ่าจ่วยกันคิดป้องกันแก้ไข
จะไปคิดบ่าโหลกโกกกา
ควรจะหื้อความเป็นธรรม
เพื่อหนักจะได้เป็นเบา
อนาคตต่อไปก็จะได้ลำบาก
ว่าบ่าใจลูกเฮา....หลานเฮา
หื้อก่าแนะนำต่อเฮา
จ่วยกันบรรเทาภัยย่อง
๒๗. ขอหื้อทางการบ้านเมือง
เยี่ยะหยังมันบ่อถูกต้อง
ชีวิตเขายังหนุ่มน้อย
จ่วยกันเป็นหูเป็นตา
จ่วยกันชำเรื่องสอดส่อง
เป็นความบกพร่อง....นานา
ปมด้อยเกิดเป็นปัญหา
จ่วยกันสั่งกำส้งเกต
๒๘. ถ้าเยาวชนมีการศึกษา
อยู่กันอย่างมีขอบเขต
ปัญหาตึงวันหนักหน่วง
อย่าได้ถ่วงความเจริญ
จะได้ใจปัญญาพัฒนาประเทศ
ประเทศจะได้....เจริญ
มันหน้าเป็นห่วงเหลือเกิน
เพราะความห่างเหินประมาท
๒๙. ทุกคนก็อยากทำดี
ความหวังเป็นอัมพาท
เฮามาจ่วยกันปกป้อง
จ่วยกันสร้างสรรค์สังคม
แต่มันบ่ได้จะมีโอกาส
เหมือนเป็นพยาธิ.....นอนโตรม
เพื่อความถูกต้องเหมาะสม
หื้อมันได้อุดมร่มรื่น

๓๐. เอื้อหน้อยลอยในทะเล
ถ้าปล่อยหื้อจ่มอยู่ป็น
จะไปตอกย้าซ้ำเดิม
เฮามาแบ่งปันน้ำใจ

เจอพายุเกย์โต้คลื่น
มันจะเป็นอัน....ตราย
จ่วยกันประเดิมแก้ไข
หื้อหมู่เขาได้อบอุ่น

๓๑. ถ้าผู้จักโอนอ่อนผ่อนคลาย
จิตใจจะได้กระตุ้น
บ้านเมืองจะได้ฮ่มเย็น
ขอเฝ้าพระเจ้าพระธรรม

ผู้จักก่อภัยยึดหยุ่น
สำนึกในกัาร....กระทำ
ได้ป็นจากเวรจากกรรม
หื้อป็นจากความป็น

๓๒. เลิกละสัะปะปาโล
ความคึกคนองหมองหม่น
ความผิดดีเฮาได้ก่อ
กลัวมันผิดมนวนเวียน

ขอเอานะโมเริ่มต้น
ถือเป้นแบบตัน....บทเรียน
เหมือนดังวงล้อจักรเกวียน
ปึกมาเปียดเปียนแถมจาด

๓๓. เหตุการพะเลิดเพลิตเพลิน
สัมปณญะมันขาด
จ้างสี่ตีนยังฮู้พลาด
เหตุการณดีเฮาได้เจอ

บังเอินบ่อใจบังอาจ
บ่อใจประมาท....ลาเซอ
จ่อมหนักปราชญ์ก็ยังฮู้เปลอ
เหมือนโดนป็นเบอร์กระหน้า

๓๔. หลงเจือเจ้าหมู่เจ้าฝูง
ถูกเขาเบบเบียงเพรียงพริ้ว
เป็นว่าจ้างสารงูเห่า
ปอโปรดเอ็นดูสงสาร

จักจูงหื้อใจไผ่ดำ
หัวใจปวดจ้ำ....รำพัน
เลยโดนเพื่อนเก่าเผาผลาญ
ลูกหลานตีเกลียดพลาด

๓๕. ได้ฮับเมตตำปราณี
ในความเปิ่นเอกราช
ความดีบรรพบุรุษ
ตัวอย่างของวีรชน

ขอเป็นคนดีของชาติ
เจื้อจาดแห่งความ....เป็นคน
นั้นเหมือนประดุจหยาดฝน
ต้านสู่อัดทนพันฝ่า

๓๖. แผ่นดินล้านนาสะอื้น
ถูกเป็นไล่พันบ้านฆ่า
บรรพบุรุษต่อสู้
องค์มหาราชพระเจ้าแผ่นดิน

ตกเป็นเมืองขึ้นพม่า
หลังเลือดนองตา....แผ่นดิน
กอบกู้ที่อยู่ดีกิน
ปกป้องดีกินดีอยู่

๓๗. หมู่เฮาเป็นลูกเป็นหลาน
อยู่ใต้กฎหมายอย่าใจกฎหมาย
ดีได้หลงผิดคิดชั่ว
เฮามีประชาธิปไตย

จ่วยกันสืบสานแผ่นดินของปู่
มีแผ่นดินอยู่....สบาย
โปรดได้กลับตัวกลับใจ
นี่คืออนุโนนเวศน์

๓๘. เพื่อเป็นการตอบสนอง
ช่วยกันปกป้องประเทศ
สมดังพระราชดำริ
ท่านมีพระทัยห่วงหวง
บุญแผ่นดินทองปกเกตุ
หือป็นอาเพศ.....ทั้งปวง
ของพระพ่อไทยในหลวง
ไปทั่วอาณาประชาราช
๓๙. ช่วยกันรักษาแผ่นดิน
สืบสายโลหิตเครือญาติ
ได้ร่มไทรรงค์ธงชาติ
สีแดงความหมายมันมี
จนกว่าดับดินสิ้นชาติ
ด้วยความจงรัก....ภักดี
โดดเด่นผดาดสามสี
คือสีเลือดไทยทั้งชาติ
๔๐. สี่ตีสองนั้นคือสี่ขาว
มีกินมีตานบ่ขาด
รวมตั้งพระสงฆ์องค์เจ้า
ทศพิธราชธรรม
เป็นร่มเงาของพระพุทธศาสนา
ไหว้สาพระเจ้า.....พระธรรม
รวมเข้าเป็นแก้วตังสาม
เป็นแสงส่องนำใสสว่าง
๔๑. สี่น้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์
จะขอยอมมือสองข้าง
ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท
จะขอยออัญชลี
ธ.ทรงบำบัตแก้ไขทุกอย่าง
น้อมเกล้าแต่เจ้า....จักรี
จอมมหาราชพระผู้ทรงศรี
น้อมสดุดีสองพระองค์ท่าน

ขอเรื่อง เด็กติดเกมส์

โดย พ่อครูอินตา เลาคำ - ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

ทำนองเพลงอื่น

<p>๑. บ้านเมืองสมัยนี้หนา
มีตึงปัญหาการเมืองการบ้าน
ปัญหาปากท้องและเศรษฐกิจ
รวมตึงปัญหาสังคม</p>	<p>มีแต่ปัญหาต่างต่าง
การคอร์รัปชั่น คัดโกง
เรื่องยาเสพติดมาเป็นโซียง
เด็กเยาวชนรุ่นใหม่</p>
<p>๒. ปัญหาละอ่อนติดเกมส์
ขอฝากไว้กับผู้ใหญ่
ทั้งฮ้ายและดีมันมีครบถ้วน
มันหน้าเป็นห่วงนักแก</p>	<p>อย่าได้ถือเป็นเรื่องซีไเก่
ปกป้องใจใส่ ดูแล
เกยเป็นข่าวด่วนผวนแผ
เพราะเขาอ่อนแอต่อโลก</p>
<p>๓. พ่อก็เขียนพฤติกรรมในเกมส์
จิตใจเป็นคนซีโซด
เล่นหนัก ๆ ว่างมักเสพติด
สามหาวก้าวร้าวรุนแรง</p>	<p>กลายเป็นประเด็นเศร้าโศก
นิสัยชั่วโฉด รุนแรง
อารมณ์หงุดหงิดหัวแข็ง
เพราะเขียนแบบแปลนตัวอย่าง</p>

^๒ ขอเรื่อง เด็กติดเกมส์ (ทำนองเพลงอื่น)

๔. บางฟองติดเกมสักรุ่นแรง
ทำเป็นจิตใจกระต้าง
ป้อแม่บ่าได้ใจใส่
บ่าได้กล่าวห้ามตักเตือน
- เป็นคนหัวแข็งกล้ากร่าง
บางครั้งก็หนี โรงเรียน
นึกว่าลูกไปซิดเขียน
เผื่อผู้การเฮียนตกต่ำ
๕. ฟองก็เป้นชะโมยะโจร
ลักปิ่นเอาของจาวบ้าน
ป้อแม่อยู่บ้านบ่าฮู้
กลายเป็นละอ่อนเหลือเดน
- นิสัยเป็นคนกำกั้น
เพียงต้องการเงิน เล่นเกมส์
ลูกไปทำจื่อเน่าเหม็น
จื่อเหม็นไปไหนก็โดนเล่า

๖. จ่วยกันป้องกันแก้ไข
ดูแลใจใส่ลูกเต้า
คอมพิวเตอร์ควรจะตั้งไว้
เวลาเมื่อเขาเล่นเกมส์
- ฝากตั้งผู้ใหญ่ป้อได้ผ่อเฝ้า
เวลาเมื่อเขา เล่นเกมส์
หื้อหมู่ผู้ใหญ่เป็นได้มองเห็น
ตั้งกำหนดเกณฑ์กฎระเบียบ
๗. ถ้าเล่นวันดีดีวันเสาร์
หื้อมีกำหนดระเบียบ
มีกติกาตั้งไว้
หื้อเล่นตามข้อตกลง
- ตั้งกฎหื้อเขาละเอียด
เล่นบ่าเกินสอง ชั่วโมง
เล่นได้บ่าหื้อไปหลง
หมดสองชั่วโมงพักก่อน

๘. อยู่บ้านพ่อแม่คอยเตือน
ปรับพฤติกรรมละอ่อน
ทำนุใหญ่ใส่ใจสักนิด
สร้างกฎระเบียบวินัย

อยู่โฮงเฮียนครูคอยสอดส่อง
ป้องกันไว้ก่อน เป็นไป
ดีกว่ามาคิดแก้ไข
หื้อเขาเดินไปตามกรอบ

๙. เกมส้อฟไลน์ออนไลน์
ทุกหน่วยงานร่วมรับผิดชอบ
จะไปเมาแก็บล้ายเหตุ
ก่อนตีจะโดนบ่วงมัดคอ

มันมีมากมายหลายระบอบ
บ่ามีการยึดถือ รื้อ
ต้องได้สังเกตตั้งแต่ต้นต่อ
บทนี้จะขอสรุป

๑๐. ละอ่อนสมัยเทคโนโลยี
สร้างเกาะป้องกันเป็นหลักสูตร
ละอ่อนเด็กไทยคือหัวใจชาติ
ขอผู้ใหญ่ปอได้ทบทวน

ทุกภาคต้องได้ปฏิรูป
ตัดสิ่งป่าเถว บ่าควร
บ่าได้บังอาจรรบถ้วน
ก่อนตีสายนวนนุกจตุระเบิด

๑๑. สำหรับหมู่เฮาเยาวชน
ไผอย่าได้หลงตะเล็ด
ของงพินิจใจใส่
หื้อใจปัญญาสมอง

ดีได้เป็นต้นกำเนิด
กับการเล่นเกมส์ เล่นคอม
ฟังกำผู้ใหญ่ท่านสอน
แก้ไขตริกตรงต้นเหตุ

๑๒. เพราะมันเป็นดาบสองคม
ปัญหามันมีทุกภาคประเทศ
ดิงฝ่ายผู้ใหญ่ผู้น้อย
ปฏิรูปทุกภาคหน่วยงาน

ขอเยาวชนเฮาได้สังเกต
ต้องแก้ดีเหตุ ของมัน
เฮามาเกี่ยวก่อยประสาน
ชาติไทยจะสุขสันต์บรรเจิด

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม^๓

โดย พ่อครูอินตา เลาคำ/ แม่ครูบัวซอน ถนอมบุญ : ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๖

ทำนองเพลงอื่น

<p>๑.ช โลกมนุษย์ยุคปัจจุบัน
สิ่งแวดล้อมชาติเป็นสร้าง
ดีได้สร้างสรรประโยชน์
ดีได้หมุนเวียนเปลี่ยนไป</p>	<p>วิกฤตการณ์เกิดขึ้นต่าง ๆ
ป่าดินน้ำ ลมไฟ
หือแก่วัสดุโลกดังหลาย
ตามกฎแห่งธรรมชาติ</p>
<p>๒.ญ เพราะสิ่งแวดล้อมดังหลาย
ทำหือเกิดโรคระบาด
เกิดมาจากแหล่งผลิต
เพราะการนำมาอาชีพของคน</p>	<p>มันบ่มีความสะอาด
มาสู่ตึงสัตว์ ดึงคน
ตามเศรษฐกิจหลายแห่งหลายหน
และแหล่งชุมชนคับแคบ</p>
<p>๓.ช วิธีชีวิตของคน
ตอนนี้จะขอมาแยก
บ้านเมืองสมัยป่าเดี่ยว
และเงินสมัยโบราณ</p>	<p>อาศัยสายลมแสงแดด
หือมันเป้นขึ้น เป้นอัน
มันก็ต้องเกี่ยวเหมือนกัน
ผิดกันไปคนละอย่าง</p>

^๓ ขอเรื่อง ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม (ทำนองเพลงอื่น)

- ๔.ญ เมื่อเจ้สมัยล้าหนา
เป็นจ่วยกันก็ดักกันสร้าง
จะอยู่ถึงธรรมชาติ
จ่วยกันเยี่ยะไฮ้ไสนา
เป็นอยู่กันมาเมื่อเดิมอนก่อนอัน
จ่วยกันทำไฮ้ ทำนา
มันตึงสะอาดงามต้า
อยู่มาแบบธรรมชาติ
- ๕.ช ปว่าห้วยหนองคลองธาร
มีน้ำตกจากผาลาด
สมัยเมื่อเจ้บ่าเก่า
ในน้ำมันดูใสเย็น
อะหยังก็ดูงามสะอาด
หยังมาดูจุ่ม ดูเย็น
บมีน้ำเนาหน้าเหม็น
ตึงบมีเหม็นมีโอ

- ๖.ญ อยู่กันแบบบริสุทธิ์
บมีชีเยื่อชีไซ
เป็นจ่วยกันผัดกันเดียว
เป็นยังจ่วยกันฮักษา
อันใดก็ผุดก็ไพล่
เผาต้ามสันโต่ง สันนา
ต้อยกุงเหนียวปู่ปล่า
อยู่มาแบบธรรมชาติ
- ๗.ช สมัยบ่เตี่ยวนี้นา
มันป็นดีหน้าอนาถ
ป็นดีเ็นดูสัตว์น้ำ
ได้รับสารพิษจากยา
ใจปุ้ยใจ้แบบวิทยาศาสตร์
ธรรมชาติเลยหมด ราคา
บว่ากุงเหนียวปู่ปล่า
ทำหื้อปู่ปล่าติดโรค

- ๘.ญ ติดเชื้อจากสารอันตราย
ปู่ปล้ำหลังโหระหลังโหวก
เกิดมลภาวะเป็นพิษ
มนุษย์ใจสารเคมี
ทำหือเป็นภัยเป็นโทษ
ติดโรคจากสาร เคมี
เพราะความคิดบัดสี
หวังจะร่ำรวยโกยกอบ
- ๙.ช ความยากและความตันทา
หวังจะร่ำรวยโกยกอบ
เขาบ่หนักถึงชีวิต
โรงงานอุตสาหกรรม
ทำหือคนตำมีดบอด
แต่บ่มีคุณ ณ.ธรรม
บ่ตันคิดหน้าคิดหลัง
เขาทำเพื่อผลประโยชน์
- ๑๐.ญ หวังแต่ความร่ำรวยสบาย
ไ้อ่พวกทมิฬใจโหด
โรงงานอาหารร้านก้า
เป็นว่าสันตารคนเลว
บ่คิดถึงภัยถึงโทษ
หวังได้ประโยชน์ ฝ่ายเดียว
บ่ว่าเส้นหมี่ก้วยเดียว
ขาดความเฉลียวฉลาด
- ๑๑.ช ขอร้องหน่วยธุรกิจ
ดูแลรักษาความสะอาด
หือป็นจากมลภาวะเป็นพิษ
แม่หน้าบ่ใจของไผ
มาช่วยกันปราบกันปราบ
เพื่อความอยู่รอด ปลอดภัย
เพื่อความอยู่รอดของชีวิตทั้งหลาย
เป็นของคนไทยทั้งชาติ

๑๒.ญ ช่วยกันเป็นหูเป็นตา
มนุษย์ทั้งโลกทุกชาติ
บุญของเจ้าแม่คงคา
น้ำเป็นปัจจัยสำคัญ

ดูแลรักษาแม่น้ำหือสะอาด
ได้กินได้อาบ ตั้งวัน
ได้ประธานมาหือบ้าน
ดีเฮได้กินได้อาบ

๑๓.ช ขอหือป็น้องตังหลาย
ตังสัวตังคนได้กินได้อาบ
ปมีน้ำกินน้ำใจ
ดีเฮอยู่ได้ตังวัน

อย่าได้ทำลายแหล่งธรรมชาติ
ตังบได้ขาด สักวัน
แล้วเฮจะอยู่ได้อย่างใดกัน
เพราะเฮอาศัยธาตุสี่

๑๔.ญ โลกมนุษย์ในยุคปัจจุบัน
เพราะมีเทคโนโลยี
ชีวิตของคนมนุษย์
เกิดการล้มป่วยเจ็บตาย

นี่มันสับสนป่นปี
เข้ามาก่อกวน ทำลาย
เกิดการรุกราศมัย
มาได้ว่าเป็นภัยธรรมชาติ

๑๕.ช เพราะพวกคนหันแก้ตัว
มันป็นดีหน้าอนาถ
ปนึกถึงสิ่งอันตราย

เขาตังบักลัวเวรบาป
เกิดจากความยาก ตังมवल
ว่าจะป็นภัยใหญ่หลวง

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง การเก็บเชือก (ลูกเสือ)^๔

แต่งโดย พ่อครูอินตา เลาคำ - ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ทำนองเพลงอื่น

(ประโยชน์การเก็บเชือก)

๑. ก้าเก็บเชือกเป็นเรื่องสำคัญ
เป็นก้าแสดงความพร้อม
เป็นลูกเสือต้องมีระเบียบ
ประโยชน์มันมีมากมาย
๒. เก็บแล้วก็เอาฮ้อยเข็มขัด
ห้อยชื่อตะเข็บกางเกงเฮนั่น
ถ้าเก็บเชือกหมวดยัดกระเป๋เตี้ย
ยังเป็นลูกเสือได้พัฒนาการ

ลูกเสือจะต้องฟังไว้ก่อน
ความฮ้อยของลูก เสือไทย
อย่าได้ฟังเกียดในใจ
จะชอบบรรยายเป็นอย่าง

ห้อยม้วนเชือกลงด้านข้าง
เรียบร้อยทุกอย่าง สวยงาม
หรือเอามาเกี่ยวมามัดแหวหัว
เขียนหลักสูตรมายังบ่ครบส่วน

(ขั้นตอนที่ ๑ / ๒ / ขั้นสุดท้าย)

๓. ขั้นตอนที่หนึ่งห้อยดัดเชือก ๓ ก้า
เอามือซ้ายถือเชือกตีม้วน
เอามือขวาม้วนหัวมาถึงบ่วงท้าย
พันห้อยแน่นสอปลายเชือกตรง

แล้วเอาแบ่งพันห้อยได้แปดส่วน
ห้อยเหลือแถม ๕ ส่วน ปล่อยลง
ก้าเก็บเชือกไว้ตามจุดประสงค์
เอาสอตรงเข้าตรงในสอบ่วง

^๔ บทขอเรื่อง การเก็บเชือก (ลูกเสือ) (ทำนองเพลงอื่น)

๔. ทำจากรูป ๒ก.มาถึงรูป ๒ข.
เสร็จแล้วมาดึงเจีอกตั้งหัวบ่วง
เมื่อเสร็จขั้นต้นสุดท้าย
แล้วก็มาเขียนขั้นต้นต่อไป

ทำอย่างอื่นขอเป็นต้นเป็นช่วง
จนปลายบ่วงหัด เข้าไป
เขาก็เก็บเจีอกได้สุมใจ
คือการมัดเจีอกแบบเงื่อนพิรอด

(ประโยชน์เงื่อนพิรอด)

๕. การมัดเจีอกเงื่อนพิรอดนี้หา
การต่อเจีอกแบบเงื่อนพิรอด
ข้อที่ ๑ เอาใจต่อเจีอก
และใจเป็นเงื่อนการพยาบาล

มันเป็นวิธามัดเจีอกสุดยอด
ประโยชน์มีสุดยอด หลายอัน
ที่มีขนาดเดียวกัน
ลูกเสื้อต้องทำทุกรุ่น

(ขั้นที่ ๑ -๒ -๓)

๖. ใจผูกปลายเจีอกนั้นหา
ขั้นต้นการทำที่ ๑
หื้อเอาปลายเจีอกด้านซ้าย
แล้วอ้อมปลายเจีอกด้ายซ้ายลงมา

ของเงื่อนกำกบาทญี่ปุ่น
เขียนหื้อฮู้ซึ้ง ตำรา
เอามาทับปลายเจีอกด้านขวา
ลอดเจีอกด้านขวามแถมกำหนึ่ง

๗. แล้วเอาปลายเจีอกดีเฮากำ
แล้วรวบปลายเจีอกแถมกำหนึ่ง
หื้อเจีอกด้านขวามาทับด้านซ้าย
เอาลอดใต้เส้นซ้ายมือเฮามา

จะต้องหื้อมันตั้งขึ้น
แล้วเฮาก่อยดึง เข้ามา
แล้วเอาอ้อมปลายเจีอกด้านขวา
จัดเงื่อนหื้อเรียบร้อยก่อน

(เงื่อนไขขัฒสมาธิ)

<p>๘. ต่อไปคือการมัดเงื่อนไขขัฒสมาธิ
ประโยชน์ของมันก็มีอยู่พอง
เอาใจต่อเจือกตีต่างขนาด
เอามัดสิ่งเป็นขอเป็นหูหลายอัน</p> | <p>ก่อตั้งสติทำให้อุญตอง
มัดต่อบั่นจ่อง หลายอัน
เส้นน้อยเส้นใหญ่บ่ได้เต้ากัน
เป็นต้นว่าเอามัดธงชาติ</p> |
|--|---|

(ขั้น ๑ - ๒ - สุดท้าย)

<p>๙. งอเจือกเส้นใหญ่หื้อเป็นบ่วงสอดปลาย
ทำได้อย่างนี้จะดีขนาด
ขั้นตอนที่ ๒ หมวดเส้นเล็กลงอ้อม
เอาหัวเส้นใหญ่ลงไป</p>	<p>สอดเส้นเล็กเข้าไปตามลายตามภาพ
แล้วสอดจากข้างล่าง เข้าไป
ทำให้อุญตองไปตามเป้าหมาย
แล้วจับปลายเส้นน้อยขึ้นสอด</p>
<p>๑๐. ขั้นตอนสุดท้ายใกล้เสร็จ
เอาปลายเส้นเล็กเข้าสอด
จัดเงื่อนไขแน่นเรียบร้อย
เงื่อนไขขัฒสมาธิแถมกำ</p>	<p>จับปลายเส้นเล็กขึ้นสอด
สอดกับเส้นเล็ก ตัวมัน
จะมัดจะฮ้อยอะหยัง
มันก็จบหลักการทุกอย่าง</p>

๕.เงื่อนไขผูกกระหวัดไม้

ทำนองเพลงเงี้ยว (เสเลเมา)

๑. ตำรามัดเงือกมันยังมีแถมหลายชั้นต่อไปเงื่อนไขทุกกระทัดไม้.....
จะใจไปนอนเงือกสัตรีก็ได้ มัดเหล็กมัดไม้ก็ได้เหมือนกัน
หรือจะใจในเงือกนุกเบิก โดยเปิดหัวเงือกตะกรุดเบ็ดแถมกำ
เพื่อเฮาจะเอาไว้ป้องกัน เงือกตะกรุดเบ็ดหลุดหรือคลายออก

(ชั้นที่ ๑ - ๒ - ๓)

หื้ออ้อมปล่ายเจือกไปก้องหลักหรือฮาว ชั้นต่อนที่ ๒ เอาปล่ายเจือกมาสอด ก่านาย- อ้อมปล่ายเจือกหื้อข้ามเส้นเข้าไป	หื้อปล่ายเจือกนั้นอยู่ดั่งบนตลอด ลอดใต้เส้นเจือกเหมือนเก๋า อ้อมปล่ายเจือกเอาข้ามเส้นตีเป้นบ่วง
--	---

(ขั้นสุดท้าย)

๒. แล้วสอดปลายเจีอกเข้าบ่วงตังในหื้อจำใส่ใจแผวขันตอนสุดท้าย.....

เอาปลายเจีอกลอดลงใต้	ตัวเจีอกนั้นไสรจะบอกไขปัน
หื้อเงือนเจีอกไปเลยข้ามเส้นบ่วง	แล้วจัดเงือนเจีอกหื้อเรียบร้อยกู่อัน
กำเจ้าแม่กำ อันนี้เป้นหลักกำ	ขันตอนกู่อย่าง

ถ้าเฮียนหื้อจำทำหื้อจริง	ทุกสิ่งตังทำได้ตังอัน
ขอหื้อมีความตั้งใจเต้านั้น	ความพยายามนั้นคือความสำเร็จ

กานาย - กำมัดเจีอกนี้มีความหมาย

หลักสูตรลูกเสือไทยเพื่อใจประโยชน์

(เงื่อนบ่วงธนู และประโยชน์)

๓. ต่อไปเป็นการมัดเงือกเงื่อนบ่วงธนูลองมาศึกษาดูกันไว้.....

เป็นการมัดบ่วงฮูดเข้าบได้

นับเป็นจ่องใจก็มีหลายนักหนา

เหมาะอย่างยิ่งดีเอาไว้ก้องสัตว์

เอามัดคนตกน้ำแล้วลากขึ้นมา

นาเจ้าแม่หนา แต่เมื่อลากคนมา

ต้องจับหน้าหื้อหงายก่อน

เวลาคนตกน้ำก่อนมัดลากขึ้นมา

ต้องทำตามตำราหื้อมันถูกต้อง

แบ่งบ่วงสายธนูแล้วเอาไปก้อง

ต้องจับหน้าหงายบ่หื้อน้ำไหลเข้าปาก

เข้าดัง - หรือใจก็องคนย่อนลงผนัง

จากตีสู่สูง ๆ ลงสู่ตีส่ำ

(วิธีผูกชั้นที่ ๑ - ๒ - ชั้นสุดท้าย)

๔. การมัดเงือกบ่วงเงื่อนสายธนูลองมาทำตามตีครูสอนไว้.....

ขดเงือกเหมือนเลข ๖ เอามือซ้ายจับไว้

แล้วเอามือขวานั้นมาจับปลาย

แล้วเอาปลายเงือกสอดเข้าในบ่วง

หื้อปลายเงือกมันล้วงสอดเข้าดังใน

นายเจ้าแม่นาย สอดจากด้านหลังไป

เหลือเงือกไว้หื้อเป็นบ่วง

จับปลายเงือกอ้อมไปด้านหลัง

ตัวเลข ๖ วกปลายเงือกลงบ่วง

ตีหัวเลข ๖ เอามือจิกกำล้ง

แล้วจัดเงื่อนเงือกหื้อแน่นเต็มตี

นอขาย - วิธีที่ ๑.เฮียนหื้อซึ่งเข้าใจ

ฟังครูอธิบายเป็นอย่างเป็นอย่าง

(วิธีที่ ๒. เงื่อนบ่วงธนู และขั้นที่ ๑ - ๒ - สุดท้าย)

๕. วิธีที่ ๒.ขอตเงื่อนบ่วงธนูลองพยายามทำดูกันแถมสักครั้ง.....

เป็นการผูกห่วงในตัวอย่างอื่น	เพื่อจួយเหลือตัวเก่าเมื่อคราวซับซ้อน
เอามือซ้ายจับเงือกหือหมั้น	หือเหลือส่วนปลายเงือกพอประมาณ
กำเจ้าแม่กำ หือเหลือไว้ประมาณ	สัก ๑ เมตรย่อมย่อม

เอามือขวาอ้อมหลังไปจับจับเงือกนั้นหนา	แป้งบ่วงมาคล้องตัวเฮาเหี้ยก่อน
หือปลายเงือกอยู่บนเงือกพร้อม	แล้วพริกข้อมือขวาเข้าหาตัวเงือก
แต่นอ - จากมือซ้ายเหมือนภาพ ๒.ก.	ถ้าเข้าใจแล้วบอกลงทำต่ออีกรอบ

๖. เอาจันตัวเงือกเข้าไปก้องข้อมือขวาเป็นบ่วงเลข ๖ มาผ่อตำราเอาไว้.....

เอาปลายเงือกอ้อมลุ่มเส้นมือซ้าย	แล้วดึงลงช่องเลข ๖ นั้นหนา
จักข้อมือขวาวอกจากบ่วงเลข ๖	แล้วดึงปลายเงือกตีมือซ้ายเข้ามา
หาเจ้าแม่หนา เค้าอ้อแล้วกา	ก็จับตำราการมัดเงือก

มันเป็นตำหรับมันเป็นตำรา	เป็นการศึกษาวิชาทางเลือก
ลูกเสือไทยต้องจำใจเงือก	เป็นถึงจะเรียกว่าเฮียนจบหลักสูตร
แต่นอ - เฮียนจบหลักสูตรมัดเงือกแล้วนอ	เฮายังได้ขับซอขึ้นเมืองม่วน ๆ

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง หน้าที่ได้ดี ๑๐ ประการ^๕

โดย พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๕ เมษายน ๒๕๕๙

ทำนองเพลงอื้อ

๑. ลิบนิ้วขอยกมือสา
ม่อนข้าขออิบาท
องค์สมเด็จพระพุทธคุณ
มนุษย์จาวโลกทั้งปวง	สยามทวารอิราช
สิ่งมีอำนาจ ทั้งปวง
พระผู้มีบุญใหญ่หลวง
ได้อยู่สุขบานหวานจั้น
๒. ไหว้กุลพระธรรมชั้น
พระองค์ท่านตรัสรู้ขึ้น
เปรียบไปเหมือนแสงวิเศษ
ขอสาธุการวันทา	รวมดั่งสี่ปันแปดหมื่น
แผ่ไปทั่วปิ่น อาณา
จ่วยดับกิเลส ตัณหา
พระศาสดาองค์เอก
๓. ขอไหว้กุลพระสังฆา
มีคุณอนันต์อเนก
เว้นจากอบายมุข
หือปฤชคนคนเฮา	ดั่งพระพุทธานิจเจก
จ่วยห้ามจ่วยเบรก ใจเฮา
ปิ่นจากความตึกโงะเฮา
ฮู้จักแบ่งเบาหยุดหย่อน

^๕ บทขอเรื่อง หน้าที่ได้ดี ๑๐ ประการ (ทำนองเพลงอื้อ)

๔. ไหว้กุศลปิดตำรา
บุญคุณบ่อไต้ยั้งหย่อน
ท่านได้เลี้ยงดูพ่อเฝ้า
พ้องปอเมาบ้ำเมาวิน
- ท่านเลี้ยงเฮามาเมื่อเป็นละอ่อน
เหนือกว่าแผ่นดิน
เซาะน้ำเซาะเข้าหื้อกิน
เป็นหนี้เป็นสินกับลูก
๕. ท่านเป็นพระบูรพาจารย์
บ่าวาสั่งผิดสิ่งถูก
ตั้งแต่ลูกเกิดจากต๋อง
ใหญ่มาบอกขบมอกปี
- คอยดัดสันดานพันผูก
สอนลูกหื้อเป็น คนดี
ป้อแม่ปกป้องขัดสี
สอนเฮาฝึกเตียวฝึกย่าง

๖. กลัวลูกไปตกไปต๋าย
บ่าวาสั่งเขื่อนลงล่าง
ฮู้จักอ่านเขียนเขียนวาด
ความฮักป้อแม่แน่นเหนียว
- เป็นห่วงเป็นใยฮู้อย่าง
สอนก๊บบาท่าง ตางเตียว
หื้อได้ฉลาดเฉลียว
มันมีหนึ่งเดียวในโลก
๗. ไหว้กุศลพิษหนูครูบา
ควรจำไว้ในกะโหลก
ต๋องบ่อว่าเป็นว่าข้า
ไหว้สาสะปะกฤษณ์
- ได้สอนเฮามากี่หลายประโยค
ตะวัสตังสา กำรัง
ฮู้จักคิดหน้าคิดหลัง
สะปะป่าบั้งทุกสิ่ง

๘. เกิดเป็นเยาวชนคนไทย
ความเป็นมงคลทุกสิ่ง
เพราะเด็กไทยเขามีหน้าที่
ควรจำไว้ในสันดาน
ควรมีจิตใจน้อมหลัง
จะได้ไหลหลั่ง บันดาน
รวมกันมีอยู่สืบประการ
อย่าได้ลืมความประมาท
๙. ข้อที่หนึ่งนับถือศาสนา
ห้อมีจิตใจสะอาด
ห้อมีความกลัวต่อบาป
นับถือพระเจ้าพระธรรม
รู้จักไหว้สำนักรบ
เว้นจากความชั่ว สันดาน
มีความละเอียดต่อกรรม
จะสุขสำราญทุกอย่าง
๑๐. ข้อที่สองห้อมีได้กระทำเพียร
ประเพณีของดีเฮานั้น
จารีตฮีตฮอยของเก่า
เฮาเป็นคนเมืองล้านนา
จงได้ศึกษา.ธรรมนิยมหมั่น
เป็นดีอดอ้าง ลือชา
ช่วยกันแผ่ไพศาล
รวมตั้งภาษาคำพูด
๑๑. ข้อสามเจ้าพิงบิตามารดา
ป้อมแม่ทุกคนอดทนเลี้ยงลูก
อย่าได้ทำแกกฮวดเป็นเด็กซ่า
ป้อมแม่ได้เลี้ยงเมื่อตัวแดงๆ
อาจารย์ครูบาสอนฝึกสอนลูก
เมื่อเฮาตัวน้อยๆ แดงๆ
เป็นคนปึกกล้าชาแข็ง
คอยผ่อคอยแยงตลอด

๑๒. ข้อที่สี่ต้องสุภาพอ่อนหวาน
อย่าเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก
สรรหากำอู่ม่วนเพราะ
คารมอ่อนหวานละม้าย

อู้อ้าขับขานน้อมนอบ
กำอู่วานนอก ชมใน
วาจาไพเราะจ๊ะใจ
บ่อมีนิสัยเย่อหยิ่ง

๑๓. ข้อห้ายัดหมั่นกตัญญู
กตัญญูต่อทุก ๆ สิ่ง
กตัญญูต่อครูพ่อแม่
นี่คือหน้าที่เด็กไทย

หื้อเกียรติเชิดชูผู้มีคุณยิ่ง
ประเทศแผ่นดิน ถิ่นไทย
ผู้เคยจ้แหนแก่ไข
อู้อักวินัยประกอบ

๑๔. ข้อที่หกนี้ก็สำคัญ
ทำงานดีได้รับมอบ
ทำด้วยความสามารถ
อย่าเอาอย่างสามคุเปลือกเตย

หน้าที่กำรงานดีรับผิดชอบ
อย่าได้อีดอด ละเลย
บ่าได้ประมาทเพิกเฉย
อย่าได้ละเลยหน้าที่

๑๕. ข้อเจ็ดศึกษาหื้อเชี่ยวชาญ
เกิดเป็นเด็กไทยยุคสมัยนี้
การศึกษายุคปฏิรูป
หื้อได้ซันหมั่นเพียร
มานะบากบั่นเต็มดี
ต้องมีใจฮัก ก้ารเขียน
มันท่องหลักสูตรอ่านเขียน
อ่านเขียนตำราหื้อกล้าแกร่ง

๑๖. ข้อที่แปดฮู้จักออมประหยัด
มีสตาบไบบาทไบบ้างค์
การออมคือการสร้างอนาคต
เก็บออมเอาไว้เป็นทุน
มีเงินนักฮู้จักบิดแบ่ง
แบ่งฝากเอาไว้ เป็นทุน
เงินเก่าหมดเอาเงินฝากมาหมุน
ใจหมุนเมื่อยามลำบาก

๑๗. ข้อที่เก้าต้องเป็นคนซื่อสัตย์
มีน้ำใจนักกีฬามีความสามารถ
ซื่อสัตย์ต่อบ้านเมืองท้องถิ่น
ความซื่อสัตย์คือสมบัติคนดี
ยึดปฏิบัติอย่าหื้อได้ขาด
ซื่อสัตย์ต่อชาติ ปู้ฐพี
บ่าหื้อไผดูหมิ่นศักดิ์ศรี
ตัวอย่าก็มีทั่วโลก

๑๘. ข้อที่สิบอย่าได้กั้วล
ฮู้จักบาปบุญคุณโทษ
ชาติศาสนาพระมหากษัตริย์
ทำแต่ประโยชน์ส่วนรวม
จงทำตนหื้อเป็นประโยชน์
สร้างแต่ประโยชน์ ส่วนรวม
ปฏิบัติอย่าได้หละหลวม
เป็นแบบสมควรยกย่อง

๑๙. ลีบประกำรหน้าที่เยาวชน
รวมใจกันปฏิบัติถูกต้อง
ไผ่หันแต่กันแต่งาบ
ทำความดีมีคนเชิดชู
- ทุกคนอย่าได้บกพร่อง
สังคมจะยกย่อง เชิดชู
ต่ายเกิดแถมจำดีจะได้เป็นหมู
ชอบกินอย่างหมูมีแต่เข้าโง่งเชือด
๒๐. เกิดเป็นเยาวชนคนไทย
คนทำดีเป็นคนมีเกียรติ
กำพระองค์ทรงพระราโชวาท
เป็นคนไทยต้องฮักเมืองไทย
- อย่าหื้อไผได้หยามเหยียด
หื้อสมเปิ่นเลือด คนไทย
เติกฉลาดชาติก้าวไกล
บ่าหื้อคนชาติไหนได้ดูถูก

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง พม่าการศึกษา^๖

โดย พ่อครูอินตา เล่าคำ - วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

ทำนองพม่า

๑. ขอยอมมือสาววันตาน้อมไหว้ ตัวข้าหมอนไท่ขอไชบรรยาย
การศึกษาของไทยมาปราศรัยเล่าอุ ขอท่านผู้รู้โปรดพิจารณา
๒. ในอดีตผ่านมามาตามตำราแบบเก่า ลูกหลานด้านเต้าเขาได้ฮ้าเขียนมา
เขียนตามวัดตามวากับสวาตุเจ้า แต่ต้นเริ่มเก่าเป็นภาษาล้านนา
๓. ต้องใจเวลากว่าจะเขียนเขียนได้ บ่ว่าอยู่ไกลอยู่ใกล้ก็ต้องเตียวต้องเดิน
เพราะความเจริญยังบ่มีเมื่ออื่น ตักยากอยากกั้นอยู่ปอไผ่ปอมัน
๔. บ้านเมืองกันดารอยากน้ำกันข้าว ไผ่มีลูกเต้าอุ่นใจได้ใจงาน
สร้างหลักสร้างฐานเยี่ยะนากันข้าว ปลุกป่าแต่งป่าเต้าเยี่ยะสวนทำครัว
๕. เลี้ยงควายเลี้ยงจัวครอบครวก็อยู่ได้ มีเงินจ่ายใจเก็บไว้เป็นทุน
เอาไว้เจือจนเมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย เอาไว้เสียค่าส่วยภาษีราษฎร

^๖ ขอเรื่อง พม่าการศึกษา ทำนองพม่า

๖.	กินอยู่หลับนอนตำวิธีจาวบ้าน
การเขียนศึกษาเป็นไปตามแบบเก่า	สมัยก่อนนั้นบ่ได้พัฒนา
ลางฟ่องปอเฒ่าบ่ได้เข้าโสงเขียน
๗.	เครื่องมือขีดเขียนตำราเรียนอย่างอื่น
สุดแล้วแต่ใจเฒ่าได้บังคับ	สมัยต่อนั้นก่อนกรุงสุโขทัย
จะขอเริ่มนับตั้งแต่เก้าเหง้างาน
๘.	ปีหนึ่งแปดสุนสุนตำข้อมูลเริ่มต้น
พอขุนรามคำแหงได้ประดิษฐ์แต่งสร้าง	ผู้ที่ได้คิดค้นในหนังสือลายแทง
อักษรไทยเฮานั้นได้เกิดขึ้นมีมา

๙.	หลายหลากวิชาดีมันมีประโยชน์
เถรองค์จีพระสงฆ์องค์เจ้า	สู้บาปบุญคุณโทษสู้ผิดชอบชั่วดี
ลูกไพร่ลูกต้าวทั่วด้านต้าวอันควร
๑๐.	นรชาติตั้งมวลสมควรกอบกู้
วิชาอายุทธฐาตาบยาวดาบสั้น	ศึกษาความรู้อย่างต่าง ๆ นานา
ไตร่ตรองกันหยั่งและคาถาอาคม
๑๑.	หมู่แม่ญิงก็นิยมเขียนการแกะการปั้น
เย็บปักถักร้อยตำแนวนรอยอ่านคิด	อาชีพแม่บ้านงานประดิษฐ์ประดอย
ตำวิธีชีวิตแบบเก่าโบราณ
๑๒.	ได้เริ่มสืบสานมาตั้งแต่เมื่ออัน
ราษฎรนิยมปลูกหลานด้านเต้า	กรุงศรีอยุธยาเริ่มเป็นประชาคม
ไปฝากกับตุ้เจ้าเขียนตำวัดตำวา

๑๓. เป็นศูนย์การศึกษาเอาวัดวาเป็นที่ตั้ง
นับเป็นโอกาสดีของคนไทยทั่วหน้า
ฝรั่งเศษมาสร้างโรงเรียนมิชชันนารี
ได้เขียนสัญญาแก่กล้าตั้งตงโลกตงธรรม
๑๔. ข้ามาเกิดสงครามลูกกลามเอาไหม้
ยกทัพมาตีกรุงศรีแตกบ้าง
พม่าใจฮ้ายมันเข้ามาฮ้าย
จนได้ย้ายมาตั้งตีกรุงธนบุรี
๑๕. ได้หกเดือนพอตีพม่าได้มีอำนาจ
ได้สร้างวัดสร้างวากการศึกษาเริ่มต้น
พระเจ้าตากสินมหาราชได้กอบกู้คืนมา
พระองค์ได้คิดค้นเขารวมบรมตำรา
๑๖. จาวอยุธยาได้เปลี่ยนแปลงก้าวหน้า
ท่านได้ขยายเป้าหมายถูกต้อง
ด้วยความแก่กล้าร่วมกับสุขุทัย
สอนการรำการร้องและวรรณคดีธรรม
๑๗. พอถึงปีสองพันสามร้อยชาวหัว
สร้างความรุ่งเรืองไว้เป็นประวัติศาสตร์
สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกครองเมือง
ไพร่ฟ้าข้าราชได้ฮ่ำเขียนปอควร
๑๘. มีกระดานชนวนเป็นดีเขียนขีดแต้ม
หลักสูตรตำรามีขึ้นมาหยิบยก
พระองค์ทรงเป็นแชมป์ด้านวิชาปัญญา
อย่างธรรมชาตกเป็นบรมตำรา

๑๙. สืบมาถึงราชาพระพุทธรูปเหล็กกล้า
สอนวรรณคดีสังข์ทองร้อยกรองร้อยแก้ว	นภลัยเจ้าฟ้าการศึกษาได้เรื่องรอง
พระองค์ทรงเพริศแพร้วในพระราชนิพนธ์
๒๐. สืบมาถึงต้นสมเด็จพะนั่งเกล้า
สอนหมอนวดหมอยาเป็นตำราขีดเขียน	รื้อที่สามนั้นแล้วผู้ทรงภูมิตำรา
เริ่มมีการแบ่งเงินของหมู่นักเรียน
๒๑. จันประถมฝึกเขียนกอกาเริ่มตั้ง
รู้จักเข้าใจเป็นตอนเป็นชิ้น	ได้เขียนเขียนสร้างตัวอักษรไทย
จบกอกานั้นต่อจันประถมมาลา
๒๒. จบประถมมาลาผู้อ่านออกเขียนได้
พระองค์มีพระคุณคิดลงทุนเริ่มก่อ	ตำรามิไฉนยังบ่สมบูรณ์
หือหม่อมมรดกเป็นผู้นำตัวอักษรไทยขึ้นมา
๒๓. ด้วยความพระเมตตาสมเด็จพระนั่งเกล้า
มีหนังสือพิมพ์รายเดือนปีสองสามแปดเจ็ด	ความดีป้อตัวไผ่บ่ได้ล้มเลื่อน
พระองค์ทรงสำเร็จด้วยปรัชญาองค์
๒๔. พระญาติพระวงศ์สืบทรงไต่เต้า
แห่งกรุงรัตนโกสินทร์แห่งบดินปนเกล้า	ไต่ไปนฮากเหง้าภูมิผืนแผ่นดิน
สืบมาถึงพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวราชันย์
๒๕. สมัยรัชกาล องค์ที่สี่มาได้
ศึกษาแบบสมัยในด้านคณิตศาสตร์	เป็นรัชกาลสุดท้ายพระองค์สนพระทัย
ว่าจะเกิดจันตะฆาตสุริยุปราคา

๒๖. ทรงนิพนธ์ศึกษากฎหมายบ่ขาด
เรื่องกินเรื่องตานทรงยกยอถ่อเจ้า
กฎหมายธรรมเนียมเรื่องทาสและพิธีแต่งงาน
บ่ว่าเรื่องดินเรื่องน้ำประเพณีลอยกระทง
๒๗. ได้สืบจรรโลง ถ.ทรงเริ่มสร้าง
พระองค์ได้มุ่งหวังตั้งข้อสังเกต
โรงเรียนเริ่มตั้งในพระราชวัง
ภาษาต่างประเทศเริ่มสอนต่อนั้นมา
๒๘. โปรดจ้างนางแอนนามาเป็นครูสอนหื้อ
เพราะเป็นครูเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
จนได้มีจื่อในพงศาวดาร
มอบความรู้หื้อศิษย์ไปทั่วราชอาณาจักร

๒๙. เป็นหลักสูตรที่ดีได้เจริญรุดหน้า
ท่านก็เลยระดมไว้เป็นมรดก
มาถึง ร.ที่ห้าเกิดมีค่านิยม
เพราะสังคมตะวันตกเริ่มมีอิทธิพล
๓๐. พระองค์ทรงกังวลกลัวอิทธิพลต่างชาติ
ท่านเลยมาปรับแผนสโลแกนหลักสูตร
มาขยายอำนาจเข้าสู่ดินแดน
เพื่อเป็นการดึงดูดบ่หื้อไฟใต้กงมลาย
๓๑. ตั้งหวับทกฎหมายบ่หื้อไผประมาท
ตั้งไปรษณีย์โทรเลขโทรศัพท์
พระองค์ทรงเลิกทาสหื้อมีสิทธิเสรี
พระองค์ทรงเคลื่อนขั้วด้านบุคลากร

๓๒. มีครูฝึกสอนกีฬากลอนอ่านอู้
ด้านการศึกษ่าป้อมีป้อมด้อย	ตำราเรียนเขียนรู้ได้เร่งพัฒนา
พระองค์ทรงห่วงห้อยไฟฟ้าประชาชน
๓๓. ขยายอิทธิพลสู่ชุมชนเหนือใต้
ครูบาอาจารย์ทหารตำรวจ	มีความรู้ไว้เหมือนดอกไม้แบ่งบาน
จำเป็นต้องเข้มงวดบ่ว่านักบวชนักบุญ
๓๔. พัฒนาเพิ่มพูนหื้อไพรบูรณ์เก่งกล้า
แม่เผิงมีไม้อย่างใดก็อย่างอื่น	เปือสมัยไปหน้าลูกหลานจะได้สบาย
การศึกษาไทยนั้นจะได้ต้นโลกต้นคน
๓๕. ส่งเสริมเยาวชนหื้อทุกคนฮู้ได้
การศึกษาจึงรุ่งเรืองมาตั้งแต่เมื่ออัน	เพื่อจะเอามาใจพัฒนาบ้านเมือง
มีหลายระดับชั้นเริ่มจันอนุบาล
๓๖. กระทรวงศึกษาธิการขยายฐานก่อสร้าง
ตำมพระราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศ	ทุกภาคหื้อจัดตั้งเป็นโรงเรียนขึ้นมา
ทุกภูมิภาคจะต้องมีโรงเรียน
๓๗. ตำมกฎมณเฑียรส่งเสริมการเขียนหื้อเก่งกล้า
ส่งเสริมราชการหื้อเจริญรุ่งหน้า	สมเด็จพระ ร.ห้าทรงตั้งปณิธาน
ประเทศไทยไฟฟ้าหื้อเกิดความร่มเย็น
๓๘. มีอายุหมายเกณฑ์จำเป็นจะต้องเข้า
ทุกเขตชุมชนทุกตำบลหมู่บ้าน	เจ็ดปีนั้นเล่าจะต้องเข้าเรียนทุกคน
องค์พระปิยะท่านได้ปฏิรูปขึ้นมา

๓๙. ด้านการศึกษามันเป็นอย่างี้
เพื่อความเข้มแข็งเกิดกับประเทศชาติ
ยุคปัจจุบันนี้มันมีการเปลี่ยนแปลง
ท่านได้คืนอำนาจให้อหอยราชชวานทอง
๔๐. ฐักใจมันสมองดีมันถมถองเกิดขึ้น
แบบประชาธิปไตยในสัมาอาชีพ
เลยมาจ่วยกันรื้อฟื้นในด้านภูมิปัญญาไทย
จะได้เป็นแสงประทีปส่งวิถีชุมชน
๔๑. ขออย่าได้หลงกลลัทธินิยมต่างด้าว
เกิดเป็นคนไทยขออย่าได้ลืมถิ่น
จุงหื้อโน้มน้าวอย่าได้หลงมกาย
ความหวังยังปลื้มยังมีภูมิปัญญา
๔๒. มีชาติศาสนาพระมหากษัตริย์เจ้า
จ่วยกันอุ้มชูดูแลปกป้อง
ตระกุลโคตรเหง้าเฮาต้องกตัญญู
เยี่ยะหื้อมันถูกต้องตามจารีตคนไทย

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง พระคุณแม่^๗

โดย พ่อครูอินตา เลาคำ : ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ทำนองเพลงอื่น

<p>๑. สิบนิ้วลูกขอยยอสา
ขอसानมือน้อมเกล้า
พวงมาลัยจ่อหน้า
ขอกราบเท้าวันทา</p>	<p> องค์พระมาต้าม้าเจ้า
กราบเท้าอะหัง วันตา
อีกทั้งดอกสร้อยบุผา
องค์พระมารดาของลูก</p>
<p>๒. แม่ได้อุ้มเกียงเลี้ยงมา
แม่ได้ถนอมกล่อมลูก
ท่านได้อดทนลำบาก
แม่ทนตึกทรมาร</p>	<p> ผ่อเฝ้าฮักษาพันผูก
เมื่อเสานอนอยู่ ในครรภ
บ่อได้เฝ้าเยะเวียกทำกาน
บ่อมีอะหยังมาเต้า</p>
<p>๓. แม่ได้อุ้มต้อมปามา
ทนทรมารค้าเจ้า
ความตึกลำบากของแม่
แม่ทนอยู่กรรมอยู่เดือน</p>	<p> เฮาอยู่ในครรภนั้นเล่า
ได้ตึงแปดเดือน เก้าเดือน
บ่อมีหยังเปรียบได้เหมือน
เมื่อตอนเกิดลูกมาใหม่</p>

^๗ บทขอเรื่อง พระคุณแม่ (ทำนองเพลงอื่น)

๔. แม่เฝ้าหนึ่งผ่นอนแยง บ่อห้อมดแมงมาต่อมมาได้
เมื่อแม่เกิดลูกใหม่ ๆ แม่แสนตักทอ ระมาน
ของกินดีเผ็ดแซบไหม้ แม่ดั่งบ่อได้กินหยัง
อาหารรสเฝือกหวาน บ่อได้กินหยังสักอย่าง
๕. บางทีเฝ้าหัวตำลาย แม่บ่อสบายเป็นไขตัวสั้น
เวลาจะลูกจะนั่ง แม่จ่างเจ็บหัว ตำลาย
บางทีเป็นลมเสียบปัด ต่ำมิดสวิงสวาย
แม่เป็นมิดหน้าตำลาย แม่อยู่ทนได้เปื้อลูก

๖. แม่เฝ้าถนินถนอม จะหลับจะนอนกอดหอมดมจูบ
แม่ต้องคอยอุ้มคอยลูบ บ่อหื้อโดนแดด ถูกลม
เมื่อลูกเป็นไขย้อแย้ หัวอกของแม่ขึ้นข้ม
แม่อุ้มประคบประมง จันปอเป็นจว่างเป็นกั้ง
๗. ยามเมื่อลูกให้หิวนม แม่เป็นเรณฟ้าวฟัง
นอนหลับก็จันปอกั้ง แม่ฟังอุ้มลูก ขึ้นมา
เมื่อลูกใช้ฮ้อนหนาวเย็น แม่เป็นน้ำหูน้าตา
ฟังเซาะหาฮักหาหา แม่คอยฮักหาใจใส่

๘. ถนินถนอมเมื่อตัวแดงๆ
 แม่คอยปกป้องเอาใจใส่
 แม่ตุ๊กกับลูกกับเต้า
 เปื้อนหื้อลูกได้วิชา
 ตลอดจันลูกปอใหญ่
 ส่งหื้อไปเฮียน วิชา
 สุดแสนโคกเศร้าโคก่า
 ใจเปิ่นปัญญาเลี้ยงชีพ
๙. พระคุณของแม่ใหญ่หลวง
 แม่คอยเสริมหางเสริมปีก
 พระคุณของป้อแม่ไท้
 มีคุณค่านับอนันต์
 มันเปรียบเหมือนดวงประทีป
 หื้อบินได้ เดินทาง
 แสนจะยิ่งใหญ่ไพศาล
 บ่อมีหยั่งเทียบคุณแม่
๑๐. ใหญ่กว่าแผ่นดินและผืนพระสุธา
 มหาสมุทรว่าแน่
 ใหญ่กว่าสรรพสิ่งในโลก
 ยิ่งกว่าตะวันเดือนดาว
 ใหญ่กว่าผืนฟ้าและธาราน้ำแม่
 บ่อเต้าพระคุณแม่ ของเฮา
 ยิ่งกว่าโคตรดอยขุนเขา
 พระคุณแม่เฮายิ่งโยชน์
๑๑. ยิ่งใหญ่เหลือจะประมาณ
 แผ่นดินกว้างหลายโยชน์
 แม่น้ำทะเลว่าลึก
 พระคุณองค์มาตุธร
 บ่อมีเปรียบปานใดโลก
 บ่อเต้ากุลมา ตูตร
 คนหยั่งตึกลงถอง
 จะต้องใหญ่กว่าหลายเต้า
๑๒. วันที่สิบสองสิงหา
 บัดนี้บุตรต่ำลูกเต้า
 สิบนิ้วลูกขอประนพน้อม
 ขอองค์พระแม่มารดา
 คบรอบเวียนมาจวบเข้า
 ก้มกราบน้อมเกล้า วันตา
 พร้อมทั้งธูปเทียนบุบผา
 จงอยู่ดีม้ายิ่งโยชน์

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง พระคุณโรงเรียน^๘

โดย พ่อครูอินตา เลาคำ : ๑๕ มี ค. ๕๓

ทำนองเพลงอื้อ

<p>๑. สิบนิ้วขอยกมือสา
คุณครูอาจารย์และท่านนักปราชญ์
ไหว้สาบิดาพ่อแม่
เพื่อนๆนักเรียนทุกคน</p>	<p>อะหังวันตาน้อมกราบ
ผมขอไหว้กราบ กู๋คน
ผู้ที่แผ่แผ่ตัวต้น
ทั้งเยาวชนคนเก่ง</p>
<p>๒. คำว่าโรงเรียนหรือสถาบัน
เป็นดีฝึกฝนคนเก่ง
เป็นดีศูนย์รวมความรู้
เป็นแหล่งรวมของปัญญา</p>	<p>เป็นดีคัดสรรคนเลือกเฟ้น
เป็นบ่อเกิดแห่ง ปัญญา
สถานหือการศึกษา
หือเฮาศึกษาเขียนท่อง</p>
<p>๓. คนใดบ่ได้ศึกษา
ความคิดสมองบกพร่อง
การศึกษาหือเรื่องใหญ่
ความฮู้เหมือนแสงเดือนเพ็ญ</p>	<p>เป็นเรียกว่าเป็นคนปัญญาอ่อน
บ่ฮู้จักฮ้อน จักเย็น
ทุกคนต้องได้จำเป็น
ส่องหนทางเส้นไสสว่าง</p>

^๘ ขอเรื่อง พระคุณโรงเรียน (ทำนองเพลงอื้อ)

๔. คุณครูเปรียบเหมือนเทียนไข
 เขาได้รับแสงสว่าง
 ตีไหนมันปลุกต้อง
 แม้จะลำบากเพียงใด
 ดียอมท้อไฟไหม้ร่าง
 ส่องหนทางหือ เดินไป
 ครูคอยสอดส่องแก้ไข
 เพื่อเยาวชนไทยทั้งประเทศ
๕. เขาเป็นละอ่อนเด็กไทย
 เปรียบไปเหมือนแสงวิเศษ
 เขียนตั้งอนุบาลและจำประถม
 การศึกษาพัฒนาไป
 ได้รับอุ่นไอนิเวศ
 ส่องทั่วประเทศ เมืองไทย
 ถึงมัธยมมอปลาย
 ดึงบ่หือได้หยุดหนึ่ง
๖. เขียนตั้งวิธีของคนล้าหนา
 การศึกษาบ่เกยหยุดหนึ่ง
 ความรู้ดีเขาได้รับ
 ถ้าบ่มีโรงเรียนหรือสถาบัน
 และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 เริ่มตั้งสมัย โบราณ
 มันก็ดิงนักหันปออะหมาน
 เขาคงบ่ฮู้ยังลักอย่าง
๗. โสงเขียนเป็นผู้มีพระคุณ
 เขาได้อ่านออกเขียนจ่าง
 เปรียบเหมือนเป็นเลี้ยงไก่หน้อย
 อยู่ถึงพระคุณของโรงเรียน
 หือความรู้เป็นทุนต่าง ๆ
 เพราะเขาได้ผ่าน โสงเขียน
 เขาต้องหมั่นอ่อยเข้าเปียน
 ดึงบ่มีหยังเปียงหยังเต้า

๘. เขาได้เข้าเรียนศึกษา
ครูคือแม่พิมพ์แบบเก่า
ท่านสอนหื้อเฮารู้จัก
สื่อภาษากันรู้ความ
๙. เขามีวิชาเหมือนมีทรัพย์หลาย
แปลสภาพได้ร้อยแปด
มีวิชาเหมือนมีอาวุธ
ยิ่งกว่าทรัพย์นับอนันต์
๑๐. เกิดเป็นเยาวชนคนไทย
เป็นเด็กไทยอย่าได้ประมาท
เพราะมีโรงเรียนเฮถึงหลักได้
ขอหื้อหมู่เฮาทุกคน
๑๑. พร้อมทั้งอาจารย์คุณครู
สอนเฮาตั้งวันค่าเจ้า
ลำบากกับหมู่ลูกศิษย์
สอนหื้อเฮาเอื้อเฮาทำ
- แสวงหาวิชาใส่เกล้า
ครูได้ก่อเกล้า เฮาทำ
เลขหลักจากหนึ่งสองสาม
เพราะครูสอนนำต้นแบบ
- ตำมใจจะขายจะแจก
แลกฮื้อเป็นเงิน เป็นคำ
เอาไว้เป็นชุดป้องกัน
ตั้งบได้ตุ๊กชันลำบาก
- ต้องมีจิตใจอันใสสะอาด
เด็กฉลาดชาติ เจริญ
พระคุณโรงเรียนยิ่งใหญ่เหลือเกิน
ปรบมือหื้อโรงเรียนตัวเก่า
- ได้ประธานความฮู้แบบเก่า
ฮักเหมือนลูกเต้า ในครรร
สอนหื้อเฮาคิดเฮาจำ
นำหื้อเฮาดูเป็นตัวอย่าง

๑๒. เฮาเป็นนักเรียนผู้จักกัตัญญ
เฮาได้ขีดเขียนเขียนผู้ทุกอย่าง
คุณครูท่านเป็นผู้สร้าง
พระคุณของครูพระคุณโรงเรียน

ต่อโรงเรียนและคุณครูทุกท่าน
เพราะสถาบัน โรงเรียน
สอนเฮาผู้จักอ่านจักเขียน
ตั้งบ่มีสิ่งไหนเทียมเท่า

ขอเรื่อง ยาเสพติด (๑)^๕

โดย พ่อครูอินตา เลาคำ : ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘

ทำนองเพลงอื้อ

๑. ขอสวัสดิ์ครับท่านตั้งหลาย
ครูบาอาจารย์ตั้งป้อตั้งแม่
ขอเจริญตั้งป้อหนานป้อน้อย
มันเป็นเรื่องราวชาวสาร	ตั้งญิงตั้งจายเฒ่าแก่
ตั้งผู้เฒ่าแก่ มาฟัง
ผมจะกล่าวถ้อยขับชาน
มีหยังลองฟังกอยก่อน
๒. ศิลปะเสียงขอขับชาน
ขอปอจ่วยเสริมเติมพ่อง
ขอฝากเอาไว้กับทุกคน
ป้าหื้อมันขาดมันหาย	สืบเจนโบราณป้อเฒ่าแม่ม่อน
ป้าหื้อปุดกร่อน หายไป
จ่วยรณรงค์สืบสาย
สืบหื้อคนสมัยได้ผ่อ
๓. ตัดไต่มันขาดเฮาก็จ่วยกันติด
ฝากไว้กับแม่กับป้อ
ส่งเสริมจางซอรุ่นใหม่
จ่วยอนุรักษ์กำเมือง	ตรงไหนมันหวิดก็จ่วยกันต่อ
ด้านกำรขับขอ ปิ่นเมือง
หื้อปอขอได้ไปเป่ลียง
หื้อมันรุ่งเรืองเหมือนเก่า
๔. เพราะละอ่อนยุคสมัย
บได้สนใจของเก่า
เล่นอินเตอร์เน็ตเป็นสื่อ
ป้อแม่ตุ๊กใจรำเค็ญ	บไคร่สนใจได้เต้า
มัวแต่ไปเฝ้า เล่นเกมส์
บางพ่องเสียจื่อเน่าเหม็น
เรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่
๕. เพราะสิ่งยั่วยุตัณหา
นักเรียนตั้งแก๊งชกต้อย
ป้อแม่อยู่บ้านแต่ปู้
พ่องตกเป็นชาวอาญา	มันหากมีมาฉับค้อย
เป็นชาวบ้อยๆ มีมา
ว่าลูกมาสร้างปัญหา
พ่องหนีเฮียนมาสำสอน

^๕ ขอเรื่อง ยาเสพติด (๑) (ทำนองเพลงอื้อ)

<p>๖. พ่อก็เข้าหาเรื่องยาเสพติด
ป๊อแม่ต้องมาเดือดร้อน
ขอเฝอย่าได้ฝึกไฟ
น้องจะไหวขอคุณ</p>	<p>พวกสารออกฤทธิ์จิตอ่อน
เพราะรู้แต่ป๊อ ตันคน
เอาตัวไปไกลไปหลง
หื้อเยาวชนไกลห่าง</p>
<p>๗. บ้านเมืองสมัยนั้นนา
บ่ว่ากำรเมืองกำรบ้าน
ท้องถิ่นชุมชนทุกแห่ง
ในสถาบันกำรศึกษา</p>	<p>มีแต่ปัญหาต่างๆ
บ่ว่ากำรวัด กำรวา
เกิดความขัดแย้งปัญหา
ทั่วถิ่นอาณาประเทศ</p>
<p>๘. บ้านเมืองมันเกิดวิกฤต
พ้องถูกข่มขืนทางเพศ
เมืองไทยมีศาสนาบูด
พวกข้าบาทให้เทิดทูล</p>	<p>เพราะยาเสพติดเป็นเหตุ
มันเป็นสาเหตุ ข้อมูล
มีพระประมุขเป็นเจ้าราชาตระกูล
พระเดชพระคุณเจ้าป๊อ</p>
<p>๙. ปัญหาเกิดขึ้นเมืองไทย
หมู่เฮาเยาวชนคนก่อ
เพราะสังคมเมืองไทยมันเสี่ยง
มันหน้าเป็นห่วงนักแก็</p>	<p>จะขอบรรยายเล่าต่อ
ขอจួយกันผ่อ ดูแล
เกิดความเบนเบี่ยงผวนแพ
เพราะเขาร้อนแอดต่อโลก</p>
<p>๑๐. ปัญหาเรื่องยาเสพติด
เป็นสิ่งเสพติดหื้อได้
คนใดหลงไปเสพติด
ถ้าเสพเมิน ๆ เกิดอันตราย</p>	<p>มันเป็นสารพิษเหี้ยมโหด
บ่มีประโยชน์ อันใด
เสียตั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย
ทำหื้อสมองจำเสื่อม</p>
<p>๑๑. ทำหื้อหมดอนาคตตัวเอง
ทำแต่ความผิดต่อเนื่อง
ถ้าบ่ได้เสพก็กลายเป็นคนบ้า
เป็นคนเหี้ยมโหดทมิฬ</p>	<p>เป็นคนนักเลงชอบเซาะหาเรื่อง
ชอบอู้เบิ่นเบียง ความจริง
เซาะปล้นเซาะฆ่าเป็นเลื่อเป็นสิงห์
ชกชิงทรัพย์สินคนอื่น</p>

๑๒. เป็นว่ายาบ้าหรือเฮโรอีน
ป๊อแม่ระทมขมขื่น
อนาคตหมดสูตร
ปากันเหยียดหยามนินทา
ขออย่าไปจิมไปลีน
เมื่อลูกกลายเป็น ขี้ยา
เพื่อนฝูงดูถูกเหมือนหมา
สองตาบ่แลมาผ่อ
๑๓. จะขอหมุ่เฮาเยาวชน
อย่าได้เหลื่อกำแม่กำป้อ
ถ้าฮู้ว่ามันเป็นสิ่งเสพติด
มาช่วยกันสร้างชาติไทย
อย่าได้ลุ่มหลงปาดัวไปล่อ
มันจะเสียฮื้อฮ้อ คนไทย
หื้อคิดหนีห่างแสนไกล
หื้อได้หมดใสสะอาด
๑๔. องค์พระบาทสมเด็จพระราชินี
เด็กไทยดีต้องมีความสามารถ
สร้างเยาวชนหื้อเป็นคนเก่ง
ขอหื้อลูกไทยหลานไทย
พระองค์ท่านมีพระราโชวาท
พัฒนาประเทศชาติ เมืองไทย
จะได้เป็นจุดเด่นกว่าประเทศไหนๆ
ร่วมพัฒนาไทยหื้อใสสว่าง

.....วางเพลง.....

ข้อเรื่อง ยาเสพติด (๒)^{๑๐}

ทำนองเพลงอื่น

๑.	เมืองไทยเขาเกิดวิกฤต
ปัญหาเรื้อรังทั่วทั้งประเทศ
ทั้งเยาวชนและวัยรุ่น
เพราะพวกมนุษย์โสมม	ปัญหายาเสพติดเป็นเหตุ
ดีเป็นสาเหตุ ข้อมูล
หลงไปหมกมุ่นมั่วสุม
เขาหวังแต่ผลประโยชน์
๒.	ปัญหาเรื่องยาเสพติด
เป็นสิ่งเสพติดหือโด้
คนใดหลงไปเสพติด
เพื่อนฝูงดูถูกเหมือนหมา	ดีเป็นสารพิษเหี้ยมโหด
พวกคนใจโหด นำมา
สุดท้ายชีวิตมีปัญหา
บ่มีไผ่ซุณณาใจใส่
๓.	เพราะไ่พวกก้ายาเสพติด
มันเป้นศัตรูตัวร้าย
ขอเยาวชนรุ่นใหม่
จ่วยกันต่อต้านสังคม	สร้างแหล่งผลิตทุกภาคเหนือใต้
พวกบ่อนทำลาย สังคม
อย่าได้ฝึกฝั่มหลง
ดีหลงนิยมของต่ำ
๔.	สิ่งเสพติดมันเป้นของบ่ดี
จะปอนาคตตกต่ำ
ถ้าบ่ได้เสวกี่เซาะปล้นเซาะลัก
เหมือนโดนคลื่นพายุเกย์	ยาบ้ายาอีมันมีหลายอย่าง
ลวดกล้ายเป้นคน เสเพ
ชีวิตจะถูกจ๊กหันเห
สุดท้ายเอาตัวบ่รอด
๕.	เหมือนเหื่อหน้อยลอยในสายชล
ชีวิตเหมือนคนต่ำบอด
สุดท้ายกลายเป็นเดนคู
ขอเยาวชนคนดี	เจอไล่คลื่นลมบ่คว่ำก็จอด
เซาะหาทางออก บ่มี
เสวยความตึกสุดปี
จงได้หลีกหนีไกลห่าง

๑๐ ซอเรื่อง ยาเสพติด (๒) (ทำนองเพลงฮ่อ)

๖. บางคนโดนฆ่าตัดตอน
พ่องก็มีเงินเป็นตื้อเป็นล้าน
สุดท้ายก็โดนยึดทรัพย์
เพราะยาเสพติดดั่งหลาย
เพราะหลงเงินทองของต่ำ
แบ่งตึกแบ่งบ้าน ทรงไทย
บางพ่องก็โดนจับต้าย
เลยกลายเป็นคนใจเถื่อน
๗. บ่ว่าสุรายาไอซ์มูรี
เมาแล้วจิตใจป่าเถื่อน
จับบางคนตีตกเป็นทาส
ป้อมแม่เลี้ยงมาเมื่อตัวแดงๆ
ยาบ้ายาอีเกิดมีตาขี้เถื่อน
ฆ่าแมวลูกฮัก เมียแบ่ง
เป็นปิตุฆาตใจแข็ง
เอามืดพันแดงฆ่าขว้าง
๘. บางคนเสพนักล้าไป
ใจตกเป็นทาสอำนาจไผ่ต่ำ
บางพ่องข่มขืนแมวลูกในไส้
ปอกลิ้นรอกอเวจี
ควบคุมจิตใจได้สักร้อยอย่าง
ฆ่าลูกตัวเก่า ก็มี
จิตใจชั่วร้ายบัดสี
สันดารอภัยให้ยมโหด
๙. ทุกคนอย่าได้หลงผิด
เฮามาสร้างสรรค์ประโยชน์
ปราบยาเสพติดหือมันปั่นเซต
เพื่อเยาวชนรุ่นหลัง
กินยาเสพติดหือโด้ซ
จ่วยกันสร้างโลก ใบงาม
หือหมดไปจากประเทศสยาม
จะได้อยู่สำราญบานจิ้น

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง หน้าที่ยาวชน^{๑๑}

แต่งโดย พ่อครูอินตา เลาคำ : ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ทำนองพม่า

๑. ขอยกมือสาววันตาน้อมไหว
เด็กเยาวชนทุกคนใหญ่หน่อย	ต่างดวงดอกไม้ไหวทั่วทุกคน
ฟังข้าม่อนน้อยไชระบำกำซอ
๒. ขอยกมือยอไหวส่าใส่เกล้า
อยู่มาตั้งวันมันลับสนปนปี	บัดนี้ข้าเจ้าจะได้เล่าหื้อฟัง
เพราะเทคโนโลยีมันก่อกวนยวนตา
๓. เกิดมีปัญหายู่หลายรอบด้าน
เศรษฐกิจฝืดเคืองบ้านเมืองยาบยั้ง	ฟังกันปอก้านปัญหาบ้านเมือง
ทั้งปัญหาวัยรุ่นและเยาวชน
๔. หมู่เฮาทุกคนมาจ่วยกันกอบกู้
หน้าที่เขามีสร้างชาติเพื่อชาติ	จ่วยกันต่อสู้กำจัดสิ่งปดื
เด็กไทยฉลาดจะสร้างชาติเจริญ
๕. อย่าหลงระเริงเข้าหาสิ่งหวงห้าม
เป็นนักเรียนนักเลงมันจับได้	อย่าได้มองข้ามอนาคตตัวเอง
ป้อแม่สอนไว้อย่าได้เหลือกำ
๖. ครูบาอาจารย์ได้อบรมบ่มอู้
หัดอ่านหัดเขียนเพียรเอาความอู้	วิชาความรู้เหมือนกันแสงเทียน
จะเป็นเกาะต่อสู้ป้องกันภัย
๗. หน้าที่ยะไทยมันมีหลายข้อ
นับถือศาสนาขององค์พระเจ้า	อย่าได้ยอท้อข้อหนึ่งนั้นนา
ข้อสองนั้นเล่าฮักษาชนบธรรมเนียม
๘. หน้าที่ยะนักเรียนอย่าลืมเนอเจ้า
อาจารย์ครูบาตีเป็นเกยสอนสั่ง	ข้อสามนั้นเล่าเคารพบิดามารดา
ข้อสี่นั้นอู้กันสุภาพกำดี

^{๑๑} ขอเรื่อง หน้าที่ยาวชน ทำนองพม่า

ขอเรื่อง คนรุ่นใหม่หัวใจวัฒนธรรม^{๑๒}

พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

ทำนองเพลงอื้อ

<p>๑, ลิปนิ้วขอยกมือสา
ตั้งบ่ว่าผู้เฒ่าผู้แก่
ขอกราบไหว้สาครูบาสังฆะ
พร้อมตั้งครูบาอาจารย์</p>	<p>อะหังวันตาเจ้าป้อเจ้าแม่
ผะดาตีได้ มาฟัง
น้อมคารวะตั้งป้อน้อยป้อหนาน
ตีได้มาฟังทุกท่าน</p>
<p>๒, นมัสการพระสังฆะทุกต้น
ปิ่น้องตั้งหลายยิงจายทุกท่าน
ก่อนจะขอเรื่องวัฒนธรรม
ด้วยความคิดและจิตจำนง</p>	<p>สามเณรทุกองค์กำหนดผู้ใหญ่บ้าน
มาจากต่างบ้าน ตำบล
ความต่องำวและจุดประสงค์
เฮาสืบดำรงค์ตามฮอยตำมฮิต</p>
<p>๓, วัฒนธรรมได้นำชุมชน
ถิ่นล้าหนาฮักษาจาริต
สืบ ๆ ตำม ๆ เจ้นคนตะกอน
วัฒนธรรมและประเพณี</p>	<p>ได้อยู่ยืนยงตั้งสมัยอดีต
ตั้งสมัยอดีต เดิมที
เจ้นป้อเฒ่าแม่ม่อนผ่านหลายร้อยปี
เฮาถือเป้นของดีบ่มีแปรเปลี่ยน</p>
<p>๔, เพราะประเทศไทยของเฮา
กลัววัฒนธรรมมันถูกสับเปลี่ยน
วัฒนธรรมเฮาจ่วยกันจัก
ได้สืบกันมาเจ้นคนโบราณ</p>	<p>ได้เข้าสู่ระบบอาเซียน
ผิดจากแบบแบ๋ โบราณ
มาร่วมอนุรักษ์สืบสาน
ขอจ่วยกันสมานสานต่อ</p>
<p>๕, มันมาถึงยุคเทคโนโลยี
เฮามาจ่วยกันแบ่งกันก่อ
เป้นสังคมยุคอินเทอร์เน็ต
เพราะว่าคนเฒ่าเขาเกิดบ่ทัน</p>	<p>กลัวสิ่งปดืมันเข้ามาล่อ
กลัวละอ่อนไปตกบ่อ หลุมพรางเพราะ
มือถือแทปเล็ตเป้นเครื่องสื่อสาร
ได้ก่ามาฟังละอ่อนเล่า</p>

^{๑๒} ขอเรื่อง คนรุ่นใหม่หัวใจวัฒนธรรม (ทำนองเพลงอื้อ)

- ๖, เราเดินไปหน้าบ่พอหาแผ่นดิน
 ระวังไปย่ำใส่กองขี้เต้า
 เพราะของดีเฮามีก่านัก
 ลูกหลานเกิดมาต่อไป
- ๗, วัฒนธรรมของคนล้านนา
 เฮาเกิดเมื่อลุนจ่วยหนุ่นเดิมต่อ
 เงินสมัยของคนตะกอน
 ไต่หยั่งลำๆ แบ่งปันกันไป
- ๘, ถึงบ่ใจเป็นปี่น้องกัน
 น้ำใจสุจริตเป็นมิตรภาพ
 อยู่โตยกันด้วยความเอื้อเฟื้อ
 เป็นจ่วยกันยะกันทำ
- ๙, ยามเมื่อมีการมืงาน
 ตั้งบ่ว่างงานวัดงานบ้าน
 ถึงหน้าทำนาเป็นก็มาเอามือ
 มีแต่ความฮักผูกพันธ
- ๑๐, ตั้งบ่ว่ากันกันกันงาน
 ร่วมใจกันตั้งกลุ่มเฒ่ากลุ่มหนุ่ม
 ทุกคนสร้างแต่ความดี
 หลัวกเหลือหมู่ต้องอยู่คนเดียว
- ๑๑, สังคมจะอยู่สบาย
 ผู้จักแยกแยะแบ่งสรรปันส่วน
 ทำอันใดด้วยใจบริสุทธิ์
 บ้านเมืองจะอยู่สุขอุดม
- บ่ได้กั้มผ่อดินตัวเก่า
 มีถ่านไฟเอ้า บ่มใน
 จ่วยกันอนุรักษอยู่ร่วมสมัย
 เฮาจะได้สืบสายยายต่อ
- เป็นภูมิปัญญาเจนแม่เจนป้อ
 หื้อได้แตกหน่อ โป่งใบ
 ป้อเฒ่าแม่ม่อนเป็นมีน้ำใจ
 เป็นมีน้ำใจและมิตรภาพ
- มีความผูกพันเหมือนเป็นเครือญาติ
 จิตใจสะอาด ดิงาม
 มีความจ่วยเหลือเฟือปัน
 บ่ว่ากันงานทุกอย่าง
- เป็นจ่วยกันทำกันสร้าง
 เป็นตื้อวดอ้าง ลือนั่น
 น้ำใสใจซื่อสามัคคีกัน
 อยู่กันด้วยความอบอุ่น
- สมัครสมานเป็นก้อนเป็นกลุ่ม
 รวมเป็นน้ำหนึ่ง ใจเดียว
 สามัคคีเป็นก้อนเป็นเกลียว
 ตั้งบ่มีไผ่เดียวตางฮ่วม
- ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม
 การมีส่วนร่วม สังคม
 ทุกอย่างจะถึงจุดประสงค์
 เพราะเฮามีสังคมเจ้าหมู่

- ๑๒, อยู่ร่วมกันด้วยสุขสำราญ
วัฒนธรรมกำจ้ำกำอู้
เฮาคนเมืองก็อู้กำเมือง
ตึงบ่ว่าภาคใต้ภาคกลาง
ด้วยใจผูกพันและความเป็นอยู่
ถึงได้ฮู้เปิ่นหมู่ ไผบัน
คนอีสานก็อู้กำอีสาน
ต่างมีวัฒนธรรมคำพูด
- ๑๓, ช่วยกันสร้างค่าวัฒนธรรม
กำอู้กำจ้ำภาษาคำพูด
มันเปิ่นเสน่ห์ล้ำค่า
อย่าเฮียนแบบของคนต่างแดน
เพื่อจะนำเปิ่นสิ่งดีดูด
บ่หื้อไผดูถูก ดูแควน
เฮาทุกคนควรมาหวงแหน
ยะหยังควรจะแย่งผ่อตัวเก่า
- ๑๔, แต่งตัวโชว์ชาสะตือ
อายแผดตระกูลสูงเหง้า
วัฒนธรรมตั้งการแต่งตัว
เชื้อชาติภาษาของไผของมัน
คนตะกอนเปิ่นลือเปิ่นเล่า
ผิดจากแบบแบ๋ โบราณ
บ่ควรจะหื้อได้มั่วสุมกัน
คนอื่นจะได้หันคุณค่า
- ๑๕, วัฒนธรรมและประเพณี
คนต่างประเทศฝรั่งมั่งค่า
ว่าคนล้านนาจ่างจ่ายอกเฮ้า
มันเปิ่นเสน่ห์ห่มหานิยม
มันเปิ่นของดีมีค่า
เขายังปากันอวด กันชม
อู้ะหยังเจ้าๆ ผมๆ
ของคนได้ฟังได้ผ่อ
- ๑๖, เฮาคนยุคใหม่จ่วยกันสืบสาน
เหมือนซี้แป้น้ำไหลยังอาศัยไม้ถ่อ
ขอฝากกับผู้หลักผู้ใหญ่
วัฒนธรรมของเฮาเดิมๆ
เพราะคนโบราณท่านเป็นคนก่อ
เฮามาจ่วยกันต่อ กันเดิม
ขอท่านบ่ได้ส่งเสริม
ขอหื้อมันเจริญเหมือนเก่า
- ๑๗, ของดีมาใหม่ควรได้ส่งเสริม
เหมือนบอกไฟหมิ่นมันขึ้นเปื่อเผ่า
บ้านเมืองยุคโลกาภิวัตน์
ต่ำมดีเปิ่นข่าวผ่านมา
ของดีเก่าเดิมอนุรักษ์ผ่อเผ่า
เปิ่นห่วงลูกเต้า เกิดมา
สิ่งบ่ดีมีนักล่อหลอตา
ฟังแล้วมันหน้าเปิ่นห่วง

- ๑๘, เหามาเกี่ยวก้อยประสาน
ก่อนตีหมู่เขาจะเมาหลงตวง
เหามาสร้างเกราะป้องกัน
มือถืออินเตอร์เน็ตลั่นอันตราย
ทุกๆ หน่วยงานควรมีส่วนร่วม
ตกลงสู่บ่วง อาบาย
หื้อหมู่ลูกหลานดังหลาย
มันเป็นภัยสังคมยุคใหม่
- ๑๙, ป้องกันดีกว่าแก้ไข
ของอย่างอี่มีตึงดีตึงฮ้าย
ทำอันใดด้วยใจบริสุทธิ์
สร้างความคิดหื้อกับสังคม
ขอฝากเอาไว้ฝ่ายท่านผู้ใหญ่
มันใจเหมือนดาบ สองคม
เฮาจะได้ไปถึงจุดประสงค์
ไผๆ ก่อนิยมยกย่อง
- ๒๐, ประเพณีและวัฒนธรรม
ขอฝากกับปึกกับน้อง
ถ้าทุกคนบ่เอาใจใส่
ควรอ่อนน้อมแต่อย่างอ่อนแอ
เป็นสิ่งดีงามถูกต้อง
จ่วยกันสอดส่อง ดูแล
เปรียบเตียมไปเหมือนกับกำแหง
ผิดเมื่อลุนจะแก้ลำบาก
- ๒๑, เหมือนกับองค์ภูมิพล
เด็กไทยคือหัวใจของชาติ
คนรุ่นใหม่หัวใจสร้างสรรค์
ศิลปะของเก่าของเดิม
พระองค์ทรงพระราโชวาท
เด็กฉลาดชาติ เจริญ
วัฒนธรรมบ่หื้อจวดเขิน
เหามาจ่วยส่งเสริมเดิมาต่อ
- ๒๒, เข้าบ่สูกบ่ได้เป็นตาไ
ขอกราบไหว้สาคุณแม่คุณป่อ
การซบซอเข้าจุมปีไม้
ร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรม
มันเป็นตาไฟปลนกันหม้อ
ตีได้มาผ่อ มาฟัง
ฝากท่านป่อได้ส่งเสริมสร้างสรรค์
สังคมจะสุขสรรค์อบอุ่น

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง ปฏิรูปการศึกษา^{๑๑}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

(ทำนองดาदन่าน)

<p>๑. เจียงใหม่เมืองพุทธบริสุทธิ์หมดใส
มีประเพณีของดีเลิศล้ำ
เจียงใหม่เวียงพิงค์แม่ระมิงค์ป้อขุน
ของเก่าของดีโดนย่ำยีเรียบร้อย</p>	<p>ป้อขุนมั่งรายกิดแบ่งก่อตั้ง
อยู่เข้าอยู่หน้าอุดมสมบูรณ์
พอถึงยุคเมื่อลูนมันตักอับต่ำต้อย</p>
<p>๒. อนาคตเจียงใหม่ต่อไปคงหมดหวัง
ถ้าบ่คิดการป้องกันเอาไว้
เพราะระบบการศึกษาที่กำลังถอยหน
อนาคตเจียงใหม่จะร่วงไหลลงปิ่น</p>	<p>แถมหน้อยลูกหลานจะกอดกันนั่งให้
จะเมารอเบ้งไฟตึงบ่ได้สักคน
เหมือนเป็นพายเฮือนในอ่างน้ำตื้น</p>
<p>๓. ต้องมาช่วยกันคิดวางแผนแก้ไข
ปัญหาสังคมมันหมักหมมบ่มไว้
เฮายังเจียงใหม่มันต้องได้สะสาง
มาร่วมกันกันเป็นภาควิทยบ่มีข้อแก้</p>	<p>บ่ต้องหวังเบ้งไฟมันตึงเบ้งบ่ได้
กลัวอนาคตเจียงใหม่มันจะไร้ทิศทาง
ทุกภาคหน่วยงานร่วมคิดร่วมแก้</p>
<p>๔. ปฏิรูประบบกระบวนการศึกษา
สร้างเกาะป้องกันรวมพลังกอบกู้
เป็นแบ่งฮางไซเป็นยังใส่ซี่ฝอย
ปลูกฝังหื้อลูกหลานได้สืบสาเป็นเจ้า</p>	<p>คนเจียงใหม่ล้านนามาร่วมลุกต่อสู้
ภูมิปัญญาความซื่อจจริตฮึดฮอย
พื้นจารีตฮึดฮอยของเดิมเก่าเกื้อ</p>
<p>๕. เจียงใหม่เฮามีตึงกำฮู้ภาษา
อัตลักษณ์ล้านนาสืบมาแต่เก่า
หนุ่มสาวยุคนี้ลืมนี่ลืมนี่สา
ไปหลงค่านิยมสังคมถ่อยจ๋า</p>	<p>สืบยาวสาวมาหลายเจ็นคนเฒ่า
เป็นห่วงลูกเต้ากลัวเขาเดินหลงทาง
ลืมนวัตกรรมลืมนี่ป้อลูนแม่ป้า</p>

^{๑๑} ขอเรื่อง ปฏิรูปการศึกษา ทำนองดาदन่าน

๖. เหมือนเปอะเปิกนั้นน้ำหากปาเป็น ต้องใจน้ำใสเย็นจึงช่วยเปอะออกเสียง
วัฒนธรรมประเพณีอย่าให้อมติดเพี้ยน เหมือนมิดขี้เมี่ยงยิ่งฝนยิ่งคม
แก้ระบบการศึกษาเป็นปัญหาหมักหมม สร้างค่านิยมคนเมืองหือเกิดขึ้น
สามัคคีร่วมกันเป็นหนทางปูพื้น
๗. ต้องปฏิรูปจัดการศึกษา หือเจียงใหม่ล้านนาเย็นบนชาตัวเองได้
กำอู้ตัวเขียนเฮาเกยมีไว้ คั่นเอามาใจเพื่อเจียงใหม่เวียงพิงค์
ปัญหาสะปะเฮาควรได้ตัดสิน ก้าอยู่ก้ากินก้าเมืองก้าบ้าน
เจียงใหม่คนเมืองเกยรุ่งเรืองก่อนนั้น
๘. ฝากเป็นข้อคิดหือท่านดังหลาย ดึงเจ้าตึงนายตึงไพรและข้า
ก่อนตีทุกอย่างมันจะสายจะจำ จะมีปัญหาจะลูกลามรุนแรง
เหมือนก้อนหินขว้างชัฏถูกตัดดีแข็ง จ้างหุมสะแกงสะต้อนใส่หน้า
ฮักเมืองเจียงใหม่ขออย่าได้ร้อจำ

ขอเรื่อง ครอบครัวสดใสห่างไกลยาเสพติด^{๑๔}

แต่งโดย พ่อครูอินตา เลาคำ / ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ทำนองเพลงอื้อ

๑. สิบนิ้วขอยกมือสา
ครูบาอาจารย์และท่านนักปราชญ์
ป่เดียวเป็นยุคสมัยมาใหม่
จួយอนุรักษ์กำเมือง	พระสยามเทวาธิราช
ดีได้ฟังขอ ปิ่นเมือง
เวลาอยู่ได้กลัวมันไปบ่เปลือง
หื้อมันรุ่งเรืองเหมือนเก่า
๒. เพราะละอ่อนยุคสมัย
บ่ได้สนใจของเก่า
เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อ
ป้อแม่ตุ๋กใจรำเค็ญ	บ่ใคร่สนใจได้เต้า
ปากันไปเมา เล่นเกมส์
พ่องปอเสียจื้อเนาเหม็น
เรื่องเล็กกร้ายเป็นเรื่องใหญ่
๓. เป็นสิ่งชั่วยุคต้นหา
นักเรียนตั้งแก๊งชกต๋อย
ป้อแม่อยู่บ้านบ่ฮู้
พ่องตกเป็นข่าวอาญา	มันหากมีมาดับค้อย
เป็นข่าวบ่อย ๆ มีมา
ว่าลูกไปสร้างปัญหา
พ่องหนีเฮียนมาส่ำสอน
๔. มันเป็นบ้านเมืองสมัย
เมื่อเจนป้อเต่าแม่ม่อน
กลัวมันจะเกิดการียุค
เดือดร้อนปนปี้ตี่นัง	มันยังมาไกลโบราณแต่ก่อน
บ่อเกยเดือดร้อน รุ่งรัง
เกิดเป็นความตึกข์หุนหัน
เป็นไปร้อยอันบันแปด
๕. บางพ่องหากินตังผิดกฎหมาย
เกิดความอีหลู้ชู้แฉก
เพราะใจคนขาดธรรมมะ
เกิดความเดือดร้อนขึ้นมา	หากินไปหลายรูปแบบ
ในโลกสังคม มายา
มีแต่ราคะตันทา
ทุกถิ่นอาณาประเทศ

^{๑๔} ขอเรื่อง ครอบครัวสดใสห่างไกลยาเสพติด (ทำนองเพลงอื้อ)

๖. เมืองไทยจะเกิดวิกฤต
บ้านเมืองจะเกิดอาเภท
ขอเยาวชนรุ่นใหม่
ช่วยกันต่อต้านสังคม
- เพราะยาเสพติดเป็นเหตุ
ไปทุกเขตววง สังคม
อย่าได้ฝึกไฟหลุ่มหลง
ดีหล่นนิยมของต่ำ
๗. ส่งลูกเข้ามาศึกษา
ท่านคอยอบรมสอนสั่ง
เปื้ออนาคตลูกเต้า
อย่าเป็นลูกทrophy
- ป้อแม่ฮิหาวันคำ
หวังลูกนั้นเป็น คนดี
ป้อแม่คอยเฝ้าขัดสี
เหลือกำลังสอนป้อแม่
๘. ไผหลงเข้าหาพวกยาเสพติด
บางคนฆ่าแ้วป้อแม่
ล้มปะชัญญะสติขาด
สร้างความเดือดร้อนนุ่นวาย
- อนาคตหมดสิทธิ์คิดแก้
บ่อมีความคิด ละอาย
เมื่อเกิดความยากกระหาย
จิตใจโหดร้ายหมายชั่ว
๙. ปัญหาสังคมดังหลาย
เหมือนเป็นชายของกาดมั่ว
ยาเสพติดกับวัยรุ่น
ล้วนแต่เป็นเรื่องเป็นราว
- เกิดความวุ่นวายไปทั่ว
มันมีแต่เรื่อง แต่ราว
มีตั้งปัญหาหนุ่มสาว
ไปเหยียทุกซอยทุกเขต
๑๐. ปัญหาผู้ใหญ่ก็จำดสำคัญ
บางพ่อไปติดโรคเอดส์
ชอบกินน้ำพริกถ้วยใหม่
เดือดร้อนมาถึงครอบครัว
- ล่าสอนสัมพันธ์ทางเพศ
เพราะหลงกิเลส เมามัว
ไปเซาะหาหาใส่หัว
เป็นสิ่งหนักล้วยยิ่งใหญ่
๑๑. ครอบครัวตกหล่มตงจม
มัวแต่คิดลองของใหม่
ปล่อยหื้อลูกเป็นกำพรว้า
ป้อแม่ตายละครอบครัว
- ป้อหลงแต่อารมณ์ความใคร่
พ่องปอต่ายละ ครอบครัว
มันเป็นเรื่องน่าหวาดกลัว
ลูกคงเอาตัวบ่อรอด

๑๒. เหมือนเหือนน้อยลอยกลางทะเล
ลูกคงเหมือนคนต่ำบอด
ถ้าลูกขาดป้อขาดแม่
เหมือนตกอยู่กลางกองไฟ
เจอใส่พายุเกย์ป้อคว่ำก็จอด
จะไปเป้งไผ คนใด
เหมือนแพล่มแตกสลาย
จะมีไผไหนมาจ่วย
๑๓. ถ้าป้อเป็นต้นโพธิ์แม่เป็นต้นไทร
ครอบครัวจะอุดมไปด้วย
ลูกบ่อเข้าหายาเสพติด
ป้อฮักฮาศิลฮักฮัก
มีลูกเป็นใบเป็นหน่วย
ความสุขทุกสิ่ง นานา
ตั้งใจเล่าเรียนศึกษา
ฮักฮักบ่อฮักฮักได้ขาด
๑๔. สร้างความผาสุกหื้อครอบครัว
ฮักฮาศิล ห้าอย่าขาด
อย่าหลงกับความสนุก
เฮมาพร้อมใจกลมเกลียว
อย่าหลงเมาเมวประมาท
อยู่กันผัวเดียวเมียเดียว
ความสุขดีหน้าหวาดเสียว
ขอมีหนึ่งเดียวคือป้อ

ขอเรื่อง เพศศึกษา^{๑๕}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ / แม่ครูบัวซอน ถนอมบุญ - ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(ทำนองเพลงอื้อ)

๑	<p>โลกมนุษย์ยุคแห่งความเจริญ
ดีเป็นสิ่งที่อุปโลก
มีความลึกซับซ้อน
จะขอนำมาชี้แจง</p>	<p>เขาต้องเผชิญต่อสังคมโลก
ขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง
เกิดความยกย่อนเปลี่ยนแปลง
ป้องกันก่อนความผิดพลาด</p>
๒	<p>สุขภาพกายสุขภาพจิต
ทุกคนเกิดมาห่อหุ้มชาติ
วัฒนธรรมประเพณีเหนียวแน่น
กำลังเสื่อมโทรมล้มเหลย</p>	<p>เปื้อนปื้อนผิดในทางประมาท
เขาบ่ใจได้อยู่ คนเดียว
สังคมปีกแผ่นแน่นเหนียว
เป็นเพราะความเลวของสื่อ</p>
๓	<p>เพราะสิ่งแวดล้อมตั้งหลาย
หมู่เฮาเยาวชนคนซื้อ
จะต้องเตรียมตัวหื้อพร้อม
จะต้องมีวิจารณญาณ</p>	<p>ทำหื้อจิตใจด้านดื้อ
ตั้ยังฮู้เต้า บ่ตัน
รับอันสถานการณ์
พื้นฐานชีวิตตัวเก๋า</p>
๔	<p>มีทั้งความชั่วความดี
สามารถแยกแยะแผกแผว
เพราะว่าสังคมมนุษย์
อันนี้เป็นชนวน</p>	<p>ความสุนทรีโสภะ
อันไหนจะควร บ่ควร
เร่งรัดไปทางผิดผวน
ยั่วชวนหื้อเป็นต้นเหตุ</p>
๕	<p>อาจจะเป็นอันตราย
เกิดจากอารมณ์กิเลส
ต้องค้นหาผลต้นเหตุ
สัญชาตมนุษย์เกิดมา</p>	<p>ได้กับทุกวัยทุกเพศ
มันเป็นเรื่องธรรม มะดา
ในหลักการเพศศึกษา
มีเพศหญิงชายเป็นคู่</p>

^{๑๕} ขอเรื่อง เพศศึกษา(ทำนองเพลงอื้อ)

<p>๖ เริ่มแรกจะต้องตระหนัก
ทุกคนเกิดมาก็บ่ฮู้
ต้องดูรูปร่างสรีระ
เพราะว่าเพศหญิงเพศชาย</p>	<p>ฮู้จักกับความเป็นอยู่
ว่าเป็นแม่หญิง ป้อจาย
อวัยวะร่างกาย
ร่างกายมีความแตกต่าง</p>
<p>๗ พอปิ่นจากปฐมวัย
เพราะว่าฮอร์โมนเริ่มสร้าง
หื้อมีร่างกายกำยำ
เริ่มจะมีหนวดมีเครา</p>	<p>เพศป้อจายนั้นก็สิรูปร่าง
ขึ้นในร่างกาย ของเฮา
พ่องก็ผิวดำผิวขาว
ขึ้นในตัวเฮาหลายแห่ง</p>
<p>๘ ชนก๊วชนด้าเริ่มตก
โดยธรรมชาติตบแต่ง
กล้ำมแขนกล้ำมขาเป็นมัด
มีความฮู้สึกอารมณ์</p>	<p>พ่องมีชนหน้าอกชนขาชนแข้ง
เหมือนกันกั๋วหัว ตัวคน
มีความคึกคักตัวตัน
เริ่มมีฮอร์โมนทางเพศ</p>
<p>๙ เป็นธรรมชาติของร่างกาย
เริ่มเกิดอารมณ์ทางเพศ
มีความอยากลองอยากได้
เหมือนเป็นซัรบถบ่ฮู้จักสับเกียร์</p>	<p>บ่ว่าไผไผบ่ได้บ่ปฏิเสธ
อยากมีคู่ผัว ตัวเมีย
บ่ฮู้ผลร้ายผลเสีย
มันจ่างเกิดอุบัติเหตุ</p>
<p>๑๐ บ่ว่าแม่หญิงป้อจาย
อย่าใจอารมณ์เป็นเหตุ
บ่ฮู้จักใจสมองความคิด
เพราะว่าอารมณ์ป้อจาย</p>	<p>เมื่อเข้าสู่วัยเบญจเพส
อย่าหื้อกิเลส ปาไป
ชีวิตเฮา อาจถึงตาย
เปรียบไปเหมือนไฟร้อนรุ่ม</p>
<p>๑๑ เพราะความอยากฮู้อยากลอง
อารมณ์ต่างเพศวัยรุ่น
มีความอยากฮู้อยากสัมผัส
ขอฮู้ถึงเพศสตรี</p>	<p>เป็นวัยคะนองของคนหนุ่มหนุ่ม
เกิดขึ้นจากหก อินทรีย์
บ่ฮู้จักภาษาภาษี
ก็มีเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง</p>

- ๑๒ ต่อนเกิดออกมาเป็นคน
มีสรีระรูปร่าง
ผิวพรรณวรรณะผุดผ่อง
หน้าอกเต่งตึงผึ่งผาย
ก็มีฮอร์โมนสร้างช่าง
แตกต่างจากเพศ ป้อจาย
มีความเอี่ยมอ่องผ่องใส
รูปร่างมีเหว้ามีแห้ว
- ๑๓ เมื่อเริ่มแตกหน้าสาวนั้นนา
รูปร่างระหงโค้งแห้ว
มีประจำเดือนเริ่มตก
เรียกว่าสาวพรหมจารี
ธรรมชาติสร้างมาตกแต่ง
สาวรุ่นพรหมมะ จารี
กำหนดอายุราวสิบสามปี
อารมณ์ก็มีแปรเปลี่ยน
- ๑๔ เริ่มเกิดอารมณ์สยิว
อุณหภูมิตัวเริ่มเปลี่ยน
พอประจำเดือนเริ่มหมด
ชีวิตเข้าสู่วัยสาว
พ่องหน้าเกิดมีลิ้นเลื่อน
บางพ่องก็มีกลิ่น เหม็นคาว
บางคนก็เกิดตกขาว
จำเป็นจะต้องไปตรวจ
- ๑๕ ความสะอาดในตัวสตรี
ทุกคนจะต้องไปตรวจ
ถ้าเกิดเสามีโรคร้าย
หมอตตรวจวินิจฉัย
มันจะต้องมีการเข้มงวด
อวัยวะ ภายใน
คุณหมอจะได้แก้ไข
ว่าเป็นมะเร็งหรือเนื้องอก
- ๑๖ ระบบในด้านจิตใจ
รู้จักความรับผิดชอบ
ต้องรู้จักกฎระเบียบ
รู้จักเก็บความกตัญญู
จะเริ่มเปลี่ยนไปตลอด
ก่อนจะมีเพศ สัมพันธ์
หือเกียรติซึ่งกันและกัน
และฮักศักดิ์ศรีคุณค่า
- ๑๗ รู้จักความกลัวความอาย
คำว่าแม่ญิงแม่ญา
การจะมีคู่ชีวิต
รู้จักกระหนึบกระแหน
บ่เหมือนป้อจายเป็นมีความกล้า
มันเป็นประเภท อ่อนแอ
ความคิดมีหลายกระแส
ดูแลร่างกายตัวเก่า

- ๑๘ ผู้จักฮักสวยฮักงาม
ผู้จักดำเนินได้เต้า
ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
บ่าวก่าปากก่าคอ
- ๑๙ ผู้จักมีความเหนียมอาย
ฮักษาบุคลิกภาพ
มีความอดทนอดกลั้น
โดยมารยาทแม่ญิง
- ๒๐ แม่ญิงอารมณ์อ่อนไหว
ฮักความสะอาดสะอาด
บ่าวงานเย็บงานปัก
ผู้จักปัดกวาดฟ่อกอย
- ๒๑ เริ่มแตกหน้าสาวขึ้นมา
จะไปปรึกษาป้อแม่
บ่าวปัญหาความฮัก
บางฟ่องตัวเป็นป้อจาย
- ๒๒ ดีหมู่เขาเป็นกระเทย
นิสัยก็ชอบจู้จี้
ร่างกายเป็นจายเต๋มร้อย
เพราะฮอโรมนเพศแม่ญิง
- ๒๓ การเปลี่ยนแปลงตัวต้น
บ่ใจเป็นสิ่งทุเรศ
แม่ญิงเปรียบเหมือนดอกไม้
กลางฟ่องก็กร้ายเป็นหอม
- ผู้จักลู่ทางแบบเบ้า
มีความละเอียด ละอ
อ่อนช้อยบ่มีไหนหนอ
ผู้จำอ่อนโยนสุภาพ
- บ่ชอบฮักก่าคายก่าหยาบ
ในความเปิ่นลูก แม่ญิง
มีความใจหมั่นใจหนัก
บ่ฮักโผงผางโป่งป้าง
- แตกต่างป้อจายหลายอย่าง
ชอบก่าประดิษฐ์ ประดอย
บ่ก่าการถักการสอย
เจริญตามฮอยเพศแม่
- เริ่มมีปัญหหลายแง่
ก็มีความเหนียม ความอาย
หรือว่าปัญหาในด้านร่างกาย
แต่ใจกายเป็นตุ้ตซี่
- เพราะฮอโรมนเลยเกินดี
เรื่องนี้มันเปิ่น ความจริง
นิสัยอ่อนช้อยหนุงหนิง
เลยกร้ายเป็นคนผิดเพศ
- เพราะมีฮอโรมนเป็นเหตุ
สังคมก็ต้อง จำยอม
ดีมันบ่ไว้กลิ่นหอม
เพราะมีฮอโรมนเพศป้อ

๒๔ ชีวิตมนุษย์นี้หา เป็นธรรมดาเกิดก่อ
 บ่ว่าเพศแม่เพศพ่อ จะต้องมีเพศ สัมพันธ์
 เป็นธรรมชาติสร้างไว้ หญิงชายหือสมสู่กัน
 แต่ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ผู้จักระวังเหี้ยก่อน

๒๕ อันขอเรื่องเพศศึกษา ปัญหามันมีป่อย่อน
 บทนี้ขอยุติก่อน ก่อยฟังบทสอง ต่อไป
 เพราะว่าปัญหาเรื่องเพศ บ่ใจเหตุสุดวิสัย
 ผู้จักป้องกันแก้ไข จะได้ปลอดภัยเรื่องเพศ

ทำนองเพลงเงี้ยว

๑(ข) ต่อไปจะขอทำนองเสเลมาวัยรุ่นหนุ่มสาวจะได้เขียนไว้.....
 แม่หญิงเป็นสาวเปรียบเหมือนดอกไม้ ผู้เฝ้าชอบใช้ดูเอาเกสร
 เมื่อดอกไม้แบ่งบานระเรื่อ มันยอมเป็นเยื่อของผู้เฝ้าภมร
 วอนเจ้าป้อวอน ดอกไม้กลิ่นหอม ผู้เฝ้าตั้งชอบได้
 ดอกไม้ถ้ากลิ่นหอมบ่มี เปรียบเหมือนสตรีดีหาก่าบได้
 ความสาวพรหมจรรย์ควรดีศึกษาไว้ จะไปห้อมมันได้เสียศักดิ์ศรีและคุณค่า
 ตัวเอง ก่อนจะมีความรักต้องรู้จักยำเกรง อย่าได้ปาดตัวเองตกสู่ต่ำ

๒(ญ) แม่หญิงจะมีผัวต้องรู้จักกลัวเกรงถ้าโดนถูกข่มเหงก็เป็นกำรเดือดร้อน.....
 ก่อนดีจะเกิดปัญหาซ้ำซ้อน เป็นข่าวสื่อนเรื่องวัยหนุ่มวัยสาว
 พองก็เสียด้วยความตีบสู้ พองก็ถูกข่มขู่กระทำชำเลา
 เนาเจ้าป้อเนา เพราะหลงมัวเมา ในตณหากิเลส
 พองก็เสียสาวเพราะเพื่อนเพราะฝูง พองก็ถูกจักจูงไปติดยาติดเอดส์
 ปัญหาซ้ำซ้อนเพราะสำส่อนทางเพศ นั่นคือตัวก่อเหตุสร้างปัญหาใหญ่
 ทั่วไป จะเยี่ยะจาใดดีหาวิธีแก้ไข มันหน้าหนักใจเรื่องความฮักความไคร่

๓(ข) หันสื่อหนังโป๊ใจอ้ายโยกโย้หลุ่มหลงมันเลยเกิดอารมณ์เพราะความอยากฮู้.....

เป็นบ่าวเป็นเตี๋ยอยู่คนเดียวไร้คู่
บางครั้งก็ได้หันหนังอาร์หนังเอ็กซ์
นายเจ้าปี่นาย อ้ายจะเยี่ยะจาได

อ้ายเลยปู้ไประบายตีไหน
อารมณ์เรื่องเซ็กซ์มันเป็นเหตุพาไป
หือมันหายความอยาก

บางครั้งอารมณ์ในด้านเพศสัมพันธ์
เกิดมีความใคร่เกิดมีความอยาก
ขึ้นมา ความใคร่เป็นเหตุเกิดกิเลสตัณหา

เกิดความกดดันขึ้นมามาก ๆ
มนุษย์ทุกคนต้องมีอารมณ์ทางเพศ
ถ้ามันอยากขึ้นมาทำหือตำมีติดบอด

๔(ญ) อย่าไปหืออำนาจตกเป็นทาสอารมณ์ชีวิตของคนบ่ใจเหมือนผักไม้.....

หืออำนาจตัณหาหัวใจหมาเข้าไส้
จะไปหือปัญหาเรื่องกามเรื่องเพศ
จอมเจ้าแม่จอม มีปัญหาทางอารมณ์

มันยังแก้ไขได้ไปตามเงื่อนตามปม
มาเป็นตัวก่อเหตุปัญหาสังคม
ควรปรึกษาพ่อแม่

ปัญหาในด้านเพศสัมพันธ์
คนดีจะช่วยหาได้แต่ ๆ
ทุกคน ขอหืออ้ายอย่าได้ลุ่มหลง

ควรรู้จักป้องกันไว้ดีกว่าแก้
ก็มีพ่อแม่และอาจารย์ผู้ใหญ่
เรื่องกามรมณ์เป็นเรื่องละเอียดอ่อน

๕(ข) ความฮักเป็นเหตุเพราะกามเทพแปลงศรเมื่อคืนอ้ายนอนจันฝันเปี๊ยะเปียกขึ้น...

อารมณ์ทางเพศกิเลสเกิดขึ้น
อารมณ์ความใคร่มันเกิด
นายเจ้าแม่นาย วิธีระบาย

จะไประบายตีอื่นอ้ายก็กลัวตาย
หืออกจะระเบิดบ่าฮู้จะเยี่ยะจาได
หือเยี่ยะจาไดพอง

กฎธรรมชาติของลูกป้อจาย
ในเมื่อหัวใจของเฮามันเรียกร้อง

จะเยี่ยะจาไดแก้ไขหือถูกต้อง
ป้อแม่ปี่น้องจะช่วยเหลือได้ก่อ

สักคน ความอยากความใคร่ทำหือใจกังวล

มันกระวายกระวนเกิดอารมณ์ทางเพศ

- ๖(ญ) เมื่อเกิดอารมณ์เพศจางเป็นเหตุปาเสียบ่ควรตี้มเหล้าเมาเบียร์และดูหนังโป๊....
 จ้างพาหื้อใจของเฮาโยกโย้ การดูหนังโป๊มันเป็นสื่อสะสม
 ทำหื้อใจของเฮาแตกตื่น ความกระหายกระหื่นเกิดขึ้นในอารมณ์
 ควรจะเข้าหาเจ้าหมู่สังคม เปื่อดับอารมณ์ตี้มันฟุ้งซ่าน

หมั่นออกกำลังกายและเล่นกีฬา เมื่อมีปัญหา ก็ควรจะเข้าบ้าน
 ชำระเนื้อตัวหัวหัวอาบนํ้า มานั่งอุ้งกันหนาวใครหัวกันม่วน
แต่กา เมื่อเกิดความรู้สึกเฮาจะได้ปรึกษา เพราะปีตำมารดาอาบน้ำฮ้อนมาก่อน

๗(ช) ปัญหาทางเพศตี้เกิดเหตุมาหลายพ่องก็แขวนคอตายพ่องก็ตายโดดหน้า.....
 พลาดรักไปหัวใจชอกช้า เจ็บปวดจำเมื่อฮักถูกแปรผัน
 ปัญหารักเรื่องสาวเรื่องบ่าว หนังสือพิมพ์ลงข่าวอยู่ตั้งวันตั้งวัน
 วันเจ้าแม่วัน เรื่องเพศสัมพันธ์ จะมีไผมาช่วย

มาปูนดีหืดหน้ามีดลื้มคิง ป้อฉายหันแม่ยิงเหมือนลิงหันกล้วย
 บางคนบ่สมหวังชีวิตพังมอดม้วย บ่ใจเรื่องกล้วย ๆ อันนี้มันเป็นเรื่องใหญ่
เป็นภัย โบราณเป็นว่าแม่ยิงกับป้อฉาย มันเหมือนครั้งไกลไฟเหมือนไขใกล้แดด

๘(ญ) ธรรมชาติได้สร้างมนุษย์มาไว้เปื่อสืบพันธุ์แต่เฮาต้องระวังก่อนตี้มันจะเดือดร้อน...
 จะไปหื้อปัญหามันเกิดซ้ำซ้อน ก่อนตี้มันจะเดือดร้อนต้องคิดป้องกัน
 อย่าได้หลงความใครและความพิศวาส กฎธรรมชาติเป็นอำนาจกดดัน
 กำเจ้าปักกำ บ่ดีตามใจมัน กับสันดานความอยาก

ถ้าฮักกันจริงเที่ยงแท้แน่นอน มีการเอืออาหารมันติ่งปล่าปาก
 ธรรมเนียมประเพณีตี้มันเป็นเหง้าเป็นฮาก อย่าให้ตกเป็นทาสอำนาจความใคร่
ผูกพัน ฮู้จักโอนอ่อนผ่อนผัน อยู่ด้วยกันจนตลอดรอดฝั่ง

๙(ข) เพราะความใกล้ชิดเกิดสนิทสนมมันง่ายเกิดอารมณ์อยากจะทำอะไรจะอยู่.....

จวนกันไ้ก็ไ้ไปแ่อวไ้ไ้

ต่างคนต่างบ่อยู่ในประสพการณ์

เมื่อหัวใจอีกต่างคนต่างเปิด

มันก็เลยเตลิดเข้าหาเพศสัมพันธ์

लग्गुं पोंगि कुंम तोंग पा मान

อนาคตความหวังมันต้องพังแน่ ๆ

ป่อกายกับแม่ญิงต่างมีความสัมพันธ์

เปิ่นปัญหาค้างวันจะเอาอะหยังมาแก้

ยุคปัจจุบันมันก็ต้องมีแต่

จะเอาหมิงมาแก้จุดตีมันบกพร่อง

ขึ้นมา ตามได้อ่านข่าวของนักศึกษา

เกิดลูกออกมาปากันเอาไปขว้าง

๑๐(ญ) สมชู้ฮ่วมคิดเลยเป้นบาปติดตัวเพื่อฮู้คิงว่ากลัวมันก็หายไปแล้ว.....

หลงเสน่ห์หาไปเข้าบาร์จนแก้ว

เมาไตตแล้วจวนกันไปต่อแถม

เพราะเมฆหลงคารมคำพูด

เอากันเข้ามาหา รูดฟองก็เข้าโรงแรม

เพื่ออยู่คิงมา กิดกีนแหง

ได้ลูกเป็นของแถมไปรับผิดชอบ

ต้องมาเขียนวิธีแก้ไข

บ๊ใจว่าจ้งหายแล้วมาคิดลั้มคอก

สาธารณะสุขเป็นมีจุดบ่งบอก

ป้องกันไว้หือดีวิธีคุมกำเนิด

เกมกำ เสาต้องสู้วิธีป้องกัน

เรื่องเพศสัมพันธ์ต้องระวังไว้พอง

๑๑(ซ)
เงินคนบำเพ็ญได้เล่าเรื่องส่วนตัวเป็นมีความกลัวอย่างเดียวนั้น.....

เมื่อค้าเมื่อคืนเป็นตังบ่อกบ้าน

เป็นบ่เกยต๋อด้านอวดเก่งจ๋องหอง

เดินไปก็ไปเดินมาอยู่ก็อยู่

เป็นบ่มีกำรอยำกฐำบ่มีกำรอยำกลง

เป็นเคาพคักดีศรีประเพณีครรลอง

เป็นบ่จ๋องทองเหมือนคนสมัยใหม่

เป็นหนังสือผีปู่ย่าตายาย

หมื่นคนสมัยหาว่าจับได้

หมุ่เฮาเยาวชนควรจะสนใจไว้

๕. เกิดเรื่องเลวร้ายก็เพราะความประมาท

ตัวเอง บ่มีความกลัวบ่มีความเกรง

ตีได้ถูกข่มเหงเพราะไผ่อุ้มเจ้า

๑๒(ญ) กำภูดำหนิเป็นคตีสอนใจเพราะความอ่อนไหวเลยเป็นไปแบบนี้.....
 ป้อมแม่ท่านสอนก็หาว่าจู้จี้ เรื่องอย่างอึดต้องเขียนฮู้เข้าใจ
 ก่อนตีปัญหามันจะเกิด ต้องฮู้จักคุมกำเนิดและถูงยางอนามัย
 นายเจ้าแม่นาย ต้องฮู้จักแก้ไข ป้องกันภัยเป็นช่วง

แม่ญึงมันเป็นฝ่ายขาดทุน ป้องกันด้วยยาคุมและฝังเข็มใส่ห่วง
 เมื่อสิทธิ์เฮาถูกละลาบละล้ง ควรจะป้องกันก่อนตีเหตุมันจะเกิด
 มันมี ควรอยู่ในกรอบธรรมเนียมประเพณี เฮาเป็นสตรีไม่ควรดีสำส่อน

๑๓(ช) ป้อมจายก็เต็มทีดีชอบของฟรีไก่อหลงแล้วจะได้จ้อด่าลงสั๊กว่านเจ้า ๗.....
 ลิ่นจะเข้าฝ้าหน้าจะเริ่มเล้า เอาเข้าเอาเข้าผอมอย่างกับผี
 เตี่ยวก็จะโหลมผมก็จะร่วง บัดันบ่ตัวงนอนครางอี ๗
 แต้บแซบอยู่กล้างสะลี โรคเชไอวีตายกันดาษเดือน

เพื่อนฝูงก็ตึงบ่มาหา นอนเจ็ดน้ำต่าปอปมีหว่างเอื้อน
 เมื่อลูนนอนต่ายอย่างกับหมาซีเอื้อน ถ้าฮู้จักวิธีเรื่องนี้ตึงบ่เกิด
 ชันมา ปัญหาชีวิตจ่วยกันคิดค้นหา เรื่องเพศศึกษาควรเอาใจใส่

ขอเรื่อง ภัยจากสื่อ^{๑๖}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ – ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

(เพลงอื้อ)

๑, บ้านเมืองกำลังเจริญ
บ่ว่าเครื่องยังของใจ
บ่ว่าของน้อยของนัก
ทั้งคอมพิวเตอร์ทีวี	ปากันเอาเงินเป็นใหญ่
ล้วนของใหม่ใหม่ มากมี
ทั้งโทรศัพท์จอสี
ล้วนมีทั้งคุณและโทษ
๒, ทุกเรื่องราวออกในทีวี
มนุษย์หัวดีพองมีแต่โลก
บ่หนักว่าละอ่อนจะรับเอาพิษ
มันเป็นน้ำกรดแจ๋เย็น	จับบางทีก็บ่มีประโยชน์
หันแต่ประโยชน์ ตัวเอง
เพราะบ่ต้นได้คิดกลัวเก่ง
มันจะก่อยแทะเล็มไหม้ร่าง
๓, ถ้าสื่ออันใดต๊อปปี้เป็นมงคล
หนังอาร์หนังเอ็กซ์อินเตอร์เน็ตต่าง ๆ
หนังคลิบพวกสื่อลามก
ถึงเขาจะเปิดหื้อดู	ขอหื้อเยาวชนไกลห่าง
อย่าได้เี่ยงย่าง ไปดู
จะเสียอนาคตกับพวกผีสื่อ
อย่าได้ย่องยื้อตำผ่อ
๔, อินเตอร์เนตนั้นจำดสำคัญ
ดีเขาวางขายมีหลายยี่ห้อ
ถ้าใจทางดีมันก็มีโทษ
ใจในทางผิดจะกร้ายเป็นภัย	เป็นเอาใจสื่อสารติดต่อ
ใจสื่อติดต่อ มากมาย
ประโยชน์มันก็มีหลาย
จะเป็นอันตรายมาตอบ
๕, โทรศัพท์ดีมีตึงภาพตึงเสียง
เทคโนโลยีสมัยนี้สุดยอด
บางคนเอาไปถ่ายรูปไป
พ่องลักไปถ่ายเอาเพื่อนเดียวกัน	เขาใจกันตึงในเวียงบ้านนอก
เฮาล่นโดยตึง บ่ต้น
เอาไปเปิดโชว์หื้อเป็นหัน
เอาไปประจานเจ้าหมู่

^{๑๖} ขอเรื่อง ภัยจากสื่อ (ทำนองเพลงอื้อ)

- ๖, ลิทธิมนุษย์ชยชล
ถ้าตกตั่วตัวเก่าแล้วเจ้าจะสู้
หนังสือหนังสือเขียนมาจำตัก
สิ่งไหนเป็นพิษเป็นภัย
ขอเหาทุกคนจะไปปลู่
จะได้เป็นมะมู่ หมกไฟ
ความฮู้ความหลั้วเอาไปขว้างไหน
อย่าได้เข้าไปหลงตวง
- ๗, บางคนก็เมาติดเกมม
บางคนไปเล่นเอาม่วน
วันดีวันเสาร์แต่ ๗
ฟังเป็นปะเล่เจกั
อันนี้ก็เป็นเรื่องหน้าดีห้วง
ไปเล่นกันได้ ดิงวัน
ควรจ่วยป้อแม่เยี้ยะก้าน
ไปเล่นเกมคอมพิวเตอร์
- ๘, สื่อร้ายดีเป็นภัยสังคม
บ่ว่าโทรศัพท์และคอมพิวเตอร์
ผ่อด้วยสติปัญญา
เพื่ออนาคตตัวเอง
ขอเยาวชนอย่าได้หลงเท่อ
และสื่อวีซีดี เสียงเพลง
อย่าหือตัณหามาเต่ง
ขอหือมีความเกร็งความพ่าน
- ๙, อีกทั้งสื่อหนังสือพิมพ์
หนังสือดาราต่าง ๗
เทคโนโลยียุคใหม่มีนัก
ไ่อพวกป้อก้านายทุน
ดีเฮาไดยินได้อ่าน
และภาพกระด้าง การ์ตูน
มันเดินไปกับโลกหมุน
เขาใจเงินหมุนตบแต่ง
- ๑๐, ป่เดียวหมูเฮาตั้งหลาย
เส้นหนึ่งถูกเขาตบแต่ง
เส้นหนึ่งเป็นเส้นธรรมะ
หือใจสติปัญญา
กำลังเดินไปปะทางสองแพ่ง
มันเป็นเส้นแหล่ง กามา
หือเล็กกลดละกิเลสตัณหา
แล้วเฮาจะได้มาปะแสงสว่าง
- ๑๑, อริยทรัพย์มันมีเจ็ดประการ
ใจปัญญาตรีกตรองทุกอย่าง
เขียนฮู้เรื่องดีเรื่องฮ้าย
ขอหือจ่วยกันระวัง
อย่าดิงสันดาร์ลงต่ำ
อันใดดีบ่ ควรทำ
เฮาต้องแยกไว้อย่าหือสั่นกัน
อย่าได้หลงทางตามสื่อ

บทขอ ละครเรื่อง ฮู้ตีไว้กันฮู้ทันไว้แก^{๑๗}

(ทำนองหละม้าย)

ฉากที่ ๑

(ผู้) ๑, สุราก็ปล้ำว่าเหล่า
เจ้าตองแลงตองเตือตร้อนลูกเมีย
กินเหล้าเชื่อว่าเข้าสังคม
ตัววันแลงเฮาก็ไปเซาะใส่

เวลามันเมาพุดมากปากเสีย
ตื่นเจ้ามันเพสียก็ไปถอนแถมใหม่
คนเขานิยมกินตึงเหนือตึงใต้
จดจันขาไป ตึงวัน

ถึงเฮาจะเมากินกำแก้วสองแก้ว
เฮานี้กินมอกแก้แอมแก้หลัง
ไผ่ว่าได้จ่างเฮาตึงบ่สน

ชะแนมกินแล้วจะไปผิตหัวกัน
บ่ไ้รุ่งรังเตือตร้อนจาวบ้าน
เหล้ากับใส่เพี้ยหลนมันตึงเป้งกันล้ำ

จิม.....

(เมีย) ๒, ชีวิตครอบครัวได้ผู้ชี้เหล่า
แจ่งมาก็เมาเจ้าตองแลงตอง
ได้ผู้ชี้เหล่าตึงบ่มีทางรวย
มีอะหยักก็ขายเลี้ยงขายซ้ำ

เสียแบ่งลูกเต้าโคกเศร้าเหงาหมอง
เมาโห้ขึ้นกองเตือตร้อนจาวบ้าน
เมาเหล้าแดงหวยเปี้ยดก้วยตึงบ่ค่าง
จาวบ้านเป็นจัน ดูแควน

มีเงินซื้อเหล้าเอาไปสู่เป็น
ป็น้องจาวบ้านเป็นปอดูแควน
จันกินกับเหล้าเข้ากินกับเกลือ

ปะไผ่ก็เอ็น้อย่างกับมีเงินแสน
เจ้าหอมขาวหอมแดงเก็บขายปอเลี้ยง
มีหยังตึงบ่เหลือขายจันเลี้ยงจันเมี้ยน

จิม.....

^{๑๗} บทขอ ละครเรื่อง ฮู้ตีไว้กันฮู้ทันไว้แก (ทำนองหละม้าย)

(ลูก) ๓, เขาเกิดมาจันท้องทนสะปะ
เพื่อนฝูงนินทาปากันว่าเฮา
หันป้อกับแม่ผิดกันตั้งวัน
ป็น้องจาวบ้านป็นินทาประมาท

ครอบครัวฐานะเฮาบ่เท่าเทียมเขา
ว่าเป็นลูกชู้เมาเฮาน้อยใจขนาด
กินเข้าปอบล่าใจตอกอกขาด
เพราะป้อเป็นคน ชู้เมา

เวลาป้อเมาเหล้าปักินเข้ากินน้ำ
ป้อกินแต่เหล้าป้อเอาแต่เมา
หันป้อหันแม่ผิดกันเมื่อใด

หัวอกลูกนั้นป้อโศกเศร้าหมองเหงา
ป้อคนอื่นเขาป็นยังบ่อย่างอี
ทรมารหัวใจลูกเขาแบบนี้

จิม.....

(ลูก) ๔, พ่อหนึ่งกินเหล้าแม่เอาแต่จ่ม
ครอบครัวเดือดร้อนเหมือนนอนกองไฟ
วันไหนป้อเมาบ่เข้าบ้านเข้าจ้อง
กึดมากึดไปนั่งให้สะอื้น

ลูกสองคนนั่งตรมหัวใจ
นั่งน้ำตาไหลระทมขมขื่น
ลูกนั่งกองนอนกองหลับ ๆ ตื่น ๆ
มันแสนขมขื่น ทรวงใน

วันไหนป้อเมาหยุบเหล้านอกบ้าน
เฮาเป็นลูกเต้าอายปอบป็นอาย
ลูกมีปัญหาก็จะไปปรึกษาไฟ

หันใส่ป้อนั้นน้ำตาป้อไหล
หัวอกหัวใจเหมือนป็นมัดไข้อย
นั่งหมดอาลัยน้ำตาไหลย้อย

จิม.....

ฉากที่ ๒ ณ.ศูนย์การเรียนรู้

เด็ก ๆ ที่มาเรียนขับขอ ใช้บทขอเพลงเพื่อการศึกษ

๑, สิบนิ้วขอยอมมือสา
ม่อนข้าขออภิวาท
องค์สมเด็จพระพุทธคุณ
มนุษย์จาวโลกทั้งปวง

สยามทวาริราช
สิ่งมีอำนาจ ทั้งปวง
พระผู้มีบุญใหญ่หลวง
ได้อยุ่สุขบานหวานจั้น

๒, ไหว้คุณพระธรรมขันช
พระองค์ท่านตรัสรู้ขึ้น
เปรียบไปเหมือนแสงวิเศษ
ขอสารุการวันทา

รวมดั่งสีบันแปดหมื่น
แผ่ไปทั่วป็น อาณา
จ้วยดับกิเลสตัณหา
พระศาสดาองค์เอก

๓,	ขอให้อภัยพระสงฆ์
มีคุณอันนอเนก
เว้นจากอภัยมุข
หือปฤชนคนเฮา	ตั้งพระพุทธานิจเจก
จ่วยห้ามจ่วยเบรก ใจเฮา
ป็นจากความตึกข้งเฮลา
ฮู้จักแบ่งเบาหุดหย่อน
๔,	ให้อภัยปิตตมารดา
บุญคุณบไดยิ่งหย่อน
ท่านได้เลี้ยงดูพ่อเฝ้า
พองปอเมาบ้ำเมาวิน	ท่านเลี้ยงเฮามาเมื่อเป็นละอ่อน
เหนือกว่าแผ่นดิน
เซาะน้ำเซาะเข้าหือกิน
เป็นหนี้เป็นสินกับลูก
๕,	ท่านเป็นพระบูรพาจารย์
บว่าสิ่งผิดสิ่งถูก
ตั้งแต่ลูกเกิดจากตอง
ใหญ่มามอกขบมอกปี	คอยดัดสันดานพันธุ
สอนหือลูกเป็น คนดี
ป้อแม่ปกป้องขัดลี
สอนเฮาฝึกเดี่ยวฝึกย่าง

ฉากที่ ๓

ทำนองเพลงเงี้ยว

- (พ่อ) ๑, หัวหน้าครอบครัวบ่เกยสร้างปัญหาน้ำเหล้าสุราบ่เกยปาใส่ตอง.....
<p>หน้าที่ผู้นำบ่เกยบกร่อง
เฮาอยู่ตวยกันอย่างมีความสุข
นายเจ้าแม่นาย ป้อมาภูมิใจ</p>	<p>ดูแลสอดส่องลูกเต้าตงหลาย
มีป้อ แม่ ลูก อยู่สุขสบาย
ลูกบ่ได้เหลื่อเฮื่อ</p>
<p>ลูกเป็นคนดีบ่เหลื่อถ้อยเหลื่อคำ
ลูกเป็นคนดีบ่เสียที่จาดเจื่อ
ชุยฟาย ป้อกับแม่มาแสนภูมิใจ</p>	<p>ป้อมแม่สอนหยังกี่ฟังกี่เจื่อ
เหมือนลูกเป็นเฮื่อป้อเป็นไม้ถ่อ
ลูกแม่ญิงป้อจายไผบ่เหลื่อสั่ง</p>

ฉากที่ ๔ ณ.ที่ข้างทาง

(ทำนองเพลงอื่น)

๑,	น้ำเหล่าน้ำเหล่านี้นั้นเป็นอย่างใด	เขาก็มาส่งสัยขนาด
	มันจะมีรสหวานกว่ารสฝาด	รสชาติมันเป็น จาใด
	หันป้อเขาก็วันชวดห้าฮ้อย	ท่าจะหวานอร่อยถึงใจ
	หวานเหมือนน้ำส้มหรือชมแบบใด	จะเหมือนสไปรท์แป๊ปซี่
๒,	หันพวกผู้ใหญ่เขาซื้อกันกัน	เป็นดีใครลองจามเลี้ยงดี
	คนดีมีเงินกินวิสกี้	ยี่ฮ้อยดีดี แปะแปง
	เขาก็เป็นเดือนก็เลี้ยงเป็นหมื่น	ถ้ากินเป็นปีก็เลี้ยงเป็นแสน
	พ่องก็กินเป็นหน้าดำหน้าแดง	เดียวไหวย่องแย่งนอนเหยีย

ฉากที่ ๕ (ซีเมา)

ทำนองหละม้าย

(พ่อ) ๑,	ใจเฝ้าลูกกระยำมันไปซื้อเหล้า	ตั้งเมื่อตะเจ้าเมาไปอยู่ไหน
	มาผ่อตัววันหันจันปอชวย	เป็นอย่างใดบ่มาเต้าปะเตียว
	ดินส้นมือส้นมันใคร่อยากใคร่กิน	ปากกับลิ้นปอจะเป็นเกี่ยว
	ใจลูกไปซื้อเหล้าบ่มาเต้าปะเตียว	เฮาตั้งใคร่เกี่ยว หามัน
	ปะล้าว่ามันจะเมาไปแอ่ว	หลายชั่วโมงแล้วยังบ่กลับหลังหัน
	เฮาอยากกินเหล้าเฝ้าจันปอปัง	ใครเอาไม้ฟาดหลังสักกำอย่างอ๊
	ขอมันมาเต้าจะบอกมอกหื้อมัน	เฝ้าลูกกระยำมาทำแบบนี้
		จิม.....

(แม่) ๒, เฒ่าปอจะต่ายปอบอายเป็นฟอง
เฒ่าอย่าอื้อมันเฒ่าหนักแผ่นดิน
กินเหล้าเหี้ยกู่เจ้ากู่แลง
กินเหล้าหนักบู้จักพักผ่อน

มาใจละอ่อนไปซื้อเหล้าหื้อกิน
ตัวไคร่อยากไคร่กินแต่งมาใจละอ่อน
ถ้าต่ายดับแข็งเข้าตึงบ่เดือตร้อน
จะได้นอนในล่อง สักวัน

มีเงินเต้าใดก็เอาไปซื้อเหล้า
กินเหล้าตวยหมู่ฮู้กันบ่ฮู้กำ
ลูกเมียเฝ้าห้ามหาว่าฮาปะกลัว

เมียบ่ลูกเต้าบอบได้กินหยัง
เมาแล้วตีกันเดือตั้นจาวบ้าน
สักวันกระโหลงหัวบ่อ้วกบ่ค้าง

จิม.....

ฉากที่ ๖

(เป็นฉากที่มีการแสดงขอบเวทีในงานประเพณี จะใช้บทขอเกี่ยว หรืออะไรก็ได้ใช้เวลา
การแสดงประมาณ ๖ - ๘ นาที)

ฉากที่ ๗ ณ.ที่บ้านขี้เมา

(ทำนองเพลงฮื้อ)

(แม่) ๑, จะชอกกับลูกบุตรตำ
ครอบครัวเฮากำลังจะแย
แม่มาเป็นห่วงลูกเต้า
แม่ห่วงลูกหน้อยของค์คำ

ปอไหลเข้ามาหาแม่
อายุแม่ก็แก่ ดึงวัน
เพราะเฮาบ่มีหลักฐาน
อย่าได้เหลือใจแม่บอก

(ลูก) ๒, ถึงแม้ครอบครัวของเฮาตูกข์จน
ลูกจะอดทนบ่มีอีตอด
ผ่านมัตไหนดมันผิด
เป็นว่าบุญมีบ่ต่าย

ถ้าเฮาดีนรมันต้องมีทางรอด
เพื่อความอยู่รอด ต่อไป
เฮาจ่วยกันคิดแก้ไข
ล้างได้สบายสักเดือ

(ลูก) ๓, ถ้าเฮากินจ่ายกันอย่างประหยัด
กินพีชกินผักออกตำคอกฮั่ว
ทำบุญชื้อรายรับรายจ่าย
ดีเหลือเฮาตัดดีขาดเฮาเต็ม

จ่วยกันกำจัดรายจ่ายพรว้าเพรื่อ
สักเดือเฮาคง มีเงิน
เซะหารายได้มาเสริม
บ่เมินคงมีทางออก

(บทขอที่ลูกขอให้พ่อฟัง เรื่องโทษของเหล้า)

๑,	โทษของเหล้าดีเฮากินเข้าไป
เชื่อว่าคนขี้เหล้า
ได้กินสักอีกสองอีก
เมาแอ๋นไปตำมถนน	ผิดศีลวินัยพระเจ้า
เป็นคนหน้าด้าน หน้าทน
บ่คิดถึงความรู้สึกความจัน
ปะหมาปะคนก็เอ็นไส้
๒,	เมาเหล้าแล้วทำลืมตัว
เสื้อผ้าจันบอบใส่
ทำเป็นหน้าหนาหาเลียก
ซ้ามาซุบเก็บซอนเดียว	ซุกหัวนอนดีไหนก็ได้
บ่สู้บาทยัง ตางเตียว
ทำเป็นเอ็ก ๆ เอ้ว ๆ
เมาเตียวเต้าเดอะเต้าเดบ
๓,	ถูกเปิ่นเหยียดหยามนิทา
โรคตับแข็งจะแทรกเสริพ
จิตใจก็เริ่มซุ่นมัว
บั่นทอนสติปัญญา	เปียอิโรกาก็มากำเรบ
เป็นไปต่าง ๆ นานา
ครอบครวัก็มีปัญหา
กร้ายเป็นโรคชาสมองฝ่อ

จากที่ ๘ ณ.บ้านคนรวย

(ทำนองพม่า)

(พ่อ ๑,	ประเทศเมืองไทย
เครื่องใจไฟฟ้า
มนุษย์สมองดี
ของใจในบ้าน	เจริญไปรุดหน้า
เทคโนโลยี
เขาจ้างก็จ้างสร้าง
แบบใดก็มี
(แม่) ๒,	ไอ้คนปดี
เขาเป็นผู้ร้าย
อาศัยเทคโนโลยี
สร้างความเดือดร้อน	คิดวิธีบาบไป
ในคราบผู้ดี
ใจในทางบ่ถูกต้อง
หื้อจาวบ้านตึงวัน

(ลูก) ๓,	มันเป็นสันดาร์
มีแต่ความละโมบ
เป็นภัยสังคม
มันจะตายในคอก	พวกอันธพาลใจโหด
ชี้โลกชี้โกง
ใจเล่ห์กลลวงหลอก
ตกหม้ออาบาย
(ลูก) ๔,	บ้านเมืองวุ่นวาย
เขาคิดแต่สร้าง
ฟ่องเงินอยู่ในบัญชี
เลยนั่งเศร้าเหงาง้ม	โอ้พวกคนใจสิ่งด้าน
ความระยำอัปปรีย์
ยังถูกเขาหลอกต้ม
โดนเป็นต้มเอาฟรี

ฉากที่ ๙

ทำนองเพลงอื่น

(พ่อ) ๑,	เกิดเป็นมนุษย์ในยุคปัจจุบัน
จะตุ๊กซ์จะรวยก็จ่าง
ถ้าหากินง่ายจ่ายอ่วย
ทำงานท้อแท้หวังแต่สบาย	ตามตีได้หันตัวอย่าง
ตัวอย่างมันมี มากมาย
มันตึงบรวยเต้าตาย
บั้นปลายจะได้ลำบาก
(แม่) ๒,	ถ้าหาประหยัติดอดอม
หาต้องกำจิตความยาก
จักจ่ายแบบมัยยัดต์
อย่าได้ทำใจหนักเลง	คิดว่าเงินทองเป็นของหายาก
จ่ายห้ามจ่ายปราบ ตัวเอง
กำจิตสิ่งบ่จำเป็น
จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย
(ลูก) ๓,	คนใดกลัวตุ๊กซ์เป็นมวิธ
เงินทองวิกมาหาได้
จตติรายจ่ายรายรับ
ตีหาตักตุ๊กซ์ได้ผาญ	จัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย
จดไว้ทุกบาท สตางค์
สิ้นเดือนมานับใส่กัน
มันตึงจะหันตัวอย่าง
(ลูก) ๔,	ถ้าจ่างทำมาหากิน
ครอบครัวช่วยกันกึดสร้าง
ทุกคนไผ่บ่ประมาท
ปรับปรุงรายได้เพิ่มเติม	ทรัพย์สินมีในดินสินมีในน้ำ
จะเป็นหนทาง เจริญ
ตั้งบวิตจว่าดขาดเงิน
เขาจะปะทางเดินใสสว่าง

ขอเรื่อง หนึ่งโรงเรียนในฝัน^{๔๔}

แต่งโดย : พอลิตีอินตา เลาคำ - ๒ ตุลาคม ๒๕๔๘

ทำนองเพลงพม่า

ช,๑	ขอยกมือสาวันตากราบไหว้ เพลงขอซบซ่านเป็นบทนำกล่าวอู้	ตัวข้ามนอนไขข้อไขข้อฟัง อาจารย์ผู้รู้ท่านที่ได้ฟัง
ญ,๒	น้องขอยอวารประสานมือใส่เกล้า เพลงถิ่นล้านนาหือฟังดังอู้	พร้อมครูปลายครูเก่าได้สั่งสอนมา เป็น จะได้กล่าวจ้เป็นระบำกำขอ
ช,๓	ขอยกมือยอเป็นกำขอกล่าวอ้าง นายกรัฐมนตรืมองหันดินนอเจ้า	กำการศึกษาไทยนั้นมืหลายชั้นมากมื อนาคตลูกเต้าเห้าต้องพัฒนา
ญ,๔	พื้นฟูกำการศึกษาหือพยุ่งสูงชัน ฝึกนักเรียนไทยหือได้อ่านคิด	ต้องได้ปู้พื้นความฮู้มากมาย หือมืสปิริตหือตันโลกตันคน
ช,๕	ฮู้พัฒนาตนสู่สังคมต่อสู่ อดทนขันตีมืความเจื้อม้น	สามารถเขียนฮู้ตั้งเทคโนโลยี บรรลุลผลตามชันและกล้าออกแสดง
ญ,๖	รัฐบาลเลยวางแผนทำแผนล่งหน้า ทำโครงการเสนอหนึ่งอำเภอเต้าอัน	จัดกำรบ่จ้าสั่งมาตางอำเภอ วางแผนตามชันหือหนึ่งโรงเรียน
ช,๗	เพื่อส่งเสริมกำรเขียนหือนักเรียนเก่งกล้า หือได้บรรลุลผลเพิ่มมูลค่าชัน	อนาคตไปหน้าตามเจตนากรมณ เพื่อเป็นกำรจักพื้นอนาคตเด็กไทย
ญ,๘	หือบรรลุป้เป้าหมายกำรศึกษาไทยอย่างอัน มืกำรคำนวณและกระจายอำนาจ	กำหนดตามชันส่งเข้ากระทรวง สร้างคุณภาพหือหมู่ครูและนักเรียน

^{๔๔} ขอเรื่อง หนึ่งโรงเรียนในฝัน ทำนองพม่า

- ช,๙ ปฏิรูปการเขียนนักเรียนถูกต้อง
หือได้มาตรฐานบ่ตกต่ำได้
- หือได้สอดคล้องการบูรณาการ
หือเทียบเปรียบได้กับโรงเรียนจั้นนำ
- ญ,๑๐ การศึกษาปัจจุบันไกลโบราณก่อนก็
แต่ก่อนนั้นนาเป็นศึกษาอ่านคิด
- ยุคสมัยนี้ได้เขียนท่องตำรา
ด้วยวิธีชีวิตจับต้องของจริง
- ช,๑๑ การอยู่นอนกินของวิธีจาวบ้าน
เหตุการเยี่ยะนากินเข้า
- เขียนก็ดเขียนสร้างจ่างเยี่ยะจ่างทำเขียนฮู้
สอนลูกสอนเต้าเยี่ยะกินทำครัว
- ญ,๑๒ ตักน้ำโปะหลังจ่วยครอบครัวก็ได้
สี่โมงเมื่อแลงเลิกเรียนก็กลับบ้าน
- บ่แม่ได้ใจกินบ่ากินแสง
จ่วยสี่เข้าตักน้ำแตนดินแตนมือ
- ช,๑๓ ฮู้จักนับถือผู้บังเกิดเกล้า
ตึงบ่มีเวลาไปกินไปเล่น
- ยุคสมัยนี้เล่าเขียนท่องแต่ตำรา
ถูกบังคับหนีบเกินอยู่ตึงมือตึงวัน
- ญ,๑๔ เดี่ยวนี้รัฐบาลหันสำคัญเกิดขึ้น
หือก้าวหน้าเข้มแข็งและต้องปฏิรูป
- จึงได้รื้อฟื้นติดตำมกอยแยง
พัฒนาหลักสูตรตำมกลวิธี
- ช,๑๕ เทคโนโลยีทันสมัยไฟฮู้
ตำมกลุ่มเป้าหมายเมืองไทยหลายเขต
- มีแหล่งเรียนรู้กระบวนกำรวิจัย
ขยายทั่วประเทศและตำมเขตชุมชน
- ญ,๑๖ พร้าววิทยาคมก็ได้ระดมต่อตำม
ด้านการศึกษาภูมิปัญญาจาวบ้าน
- กำเรียนทุกจั้นมีการพัฒนา
สร้างความเชื่อมั่นกำการศึกษาไทย
- ช,๑๗ ขอขอบคุณน้ำใจกรรมกำรไฟฮื้อ
เป็นกำรส่งเสริมกำการศึกษาหลายด้าน
- มาคัตพันธ์แยกเจือด้วยกำรประเมิน
จะได้เสริมสร้างศักยภาพคุณครู
- ญ,๑๘ จ่วยกันเชิดชูกำการศึกษาเอกอ้าง
หนึ่งโรงเรียนในฝันเพื่อเป็นกำรเสริมสร้าง
- รัฐบาลได้สร้างโครงการโฮงเขียนทำ
เยาวชนไทยนั้นจะได้เก่งกล้าต้นคน

ช,๑๙ หื้อป็นภาวะมีดมนต์ของสังคัมบาปใบ้
ห้วงเยาวชนสังคัมยุคใหม่

เหมือนกำฟ่อไ้ท้องคัมมิพล
เพื่อเขาจะไ้เป้งปาดัวเอ็ง

ญ,๒๐ สังคัมจะรุ่มเย็นตั่ววันไปหน้า
องค์ตัวภูมินทร์หื้อพระราโชวาท

เพราะบารมีป้อฟ้าป้อเจ้าแผ่นดิน
ถ้าเด็กฉาดประเทศชาติรุ่งเรือง

.....วางลง.....

ขอเรื่อง ทดแทน/ประหยัดพลังงานไทย^{๑๙}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑

(ขอทำนองเพลงอื่น)

<p>๑, เมืองไทยยุคปัจจุบัน
เหมือนเป็นวางกับระเบิด
ว่าทรัพยากรต่างๆ
รวมถึงน้ำดินลมไฟ</p>	<p>วิกฤตการณ์กำลังจะเกิด
วิกฤตจะเกิด เมืองไทย
เกี่ยวกับพลังงานทั้งหลาย
พลังงานหัวใจประเทศ</p>
<p>๒, รวมถึงน้ำหนองคลองธาร
มันเป็นพลังงานประเทศ
หือคนไทยจ่วยกันประหยัด
อย่าใจเกินความต้องการ</p>	<p>และน้ำบาดารหือท่านสังเกต
มันจะเกิดอาเพศ สักวัน
เพื่อเป็นสมบัติสืบถึงลูกหลาน
จะเยี่ยหือลูกหลานได้ดำ</p>
<p>๓, พลังงานดีเกิดจากดิน
เฮาต้องรู้จักคุณค่า
หลีกเลี่ยงลดละหือสิ้น
ในยุคเศรษฐกิจฟืดเคือง</p>	<p>น้ำมันเบนซินซูเปอร์โซล่า
เพื่อแก้ปัญหา บ้านเมือง
นิสัยเกยชินสิ้นเปลือง
ตัดความสิ้นเปลืองทุกอย่าง</p>
<p>๔, ทรัพยากรธรณี
ของใจครวเรือนทุกอย่าง
ทั้งก่านใจน้ำใจไฟ
เพื่อก่านประหยัดพลังงาน</p>	<p>และเทคโนโลยีต่างๆ
หรือบริษัท โรงงาน
อย่าได้ใจเกินขวางกลาง
หือตัดสันดานตัวเก่า</p>
<p>๕, พระบาทสมเด็จพระภูมิพล
ท่านห่วงลูกหลานท่านดำ
ถ้าพลังงานไทยในประเทศ
ลูกหลานเกิดมาวันลุน</p>	<p>ทรงห่วงกังวลแต่เล่า
ดีเขาจะเกิด วันลุน
มันเกิดอาเพศสิ้นลุน
จะได้หันคุณฮู้ค่า</p>

^{๑๙} ขอเรื่อง ทดแทน/ประหยัดพลังงานไทย เพลงอื่น

๖, จួយกันประหัดปลั่งงานไทย
 เหมือนองค์พ่อหลวงทรงว่า
 ตัดความฟุ่มเฟือยเหินเห่อ
 ผู้ใหญ่ก็น้อยพอเพียง

น้ำกินน้ำใจไฟฟ้า
กินอยู่กันอย่าง พอเพียง
อย่าหลงโอเวอร์ตามเสียง
ลูกหลานจะได้เขียนตัวอย่าง

.....วางเพลง.....

ขอเรื่อง เลือกกินอาหารอย่างปลอดภัย^{๒๐}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๒๐ ก.ค. ๒๕๕๙

(ทำนองเพลงอีอ)

๑,) ชีวิตจะสุขสบาย
เลือกกินอาหารดีมีประโยชน์
กินอาหารที่ครอบครัวห้าม
อาหารสะอาดถูกอนามัย

ต้องหื้อร่างกายได้บริโภค
จะปลอดภัยจากโรค จากภัย
ชีวิตจะอยู่อย่างสดใส
จะได้ปลอดภัยหลายอย่าง

๒,) อาหารดีเฮาควรกิน
นอกจากกินเข้ากินน้ำ
บ่ว่าผักสดผลไม้
อาหารแปรรูปผสม

จำพวกโปตีนต่างๆ
มีทั้งอาหาร แป้งนม
เนื้อหมูไข่ไก่ถนอม
บว่านมผงนมกล่อง

(ไม่ควรกิน)

๓,) ก่อนดื่มน้ำจะอหยัง
สังเกตฉลากข้างกล่อง
ดื่เป็นพิมพ์ไว้บอกเตือน
ถ้าหากบ่มีอหยัง

ขอหื้อระวังไว้พ้อง
หื้อดูเครื่องหมาย อออย
หมดอายุวัน เดือน พอศอ
คุณหมอเป็นห้ามเด็ดขาด

๔,) อย่ากินอาหารบูดเหม็น
ถ้ามีกลิ่นเน่ากลิ่นสาบ
อาหารใส่สารออกฤทธิ์
ดื่เขาฟันทากันแมง

ดื่เขาแจ๋เย็นขายกาด
อย่าได้ประมาท กอยแยง
กินแล้วเป็นพิษแสง
บว่าถั่วแต่งผักกาด

^{๒๐} ขอเรื่อง เลือกกินอาหารอย่างปลอดภัย

ขอเรื่อง ส่งเสริมสุขภาพ^{๒๑}

แต่งโดย : พอลูอินตา เลาคำ - ๗ ก.พ. ๒๕๕๔

(ทำนองเพลงอื้อ)

<p>๑ ยอมมือสืบนีวกายกั๊กเกศา
ผมขอยกมือกราบไหว้
ผมขอเวลาสักหน่อย
เพราะมันเป็นเรื่องสำคัญ</p>	<p>ป็น้องอวอาศรัทธาห้อยใหญ่
ทุกท่านดีได้ มาฟัง
จะขอไขถ้อยเหตุการณ์
เกี่ยวกันเรื่องสุขภาพ</p>
<p>๒ บ่ว่าป้อจายแม่ญิง
เรื่องร่างกายและสุขภาพ
บางคนดีชอบกินเหล้า
ถ้ากินหนักๆ บ่ฮู้จักระวัง</p>	<p>เป็นห่วงเรื่องกินเรื่องจ๊าบ
อันนี้เป็นเรื่อง สำคัญ
เมื่อยายเมื่อเจ้ากินเป็นประจำ
เหมือนกันเป็นตายผ่อนส่ง</p>
<p>๓ พองกินเหล้าโก้งเหล้าตอง
นอกจากจะตายผ่อนส่ง
เป็นว่าสุราน้ำปี้ด
จ่างเกิดเป็นถ้อยเป็นความ</p>	<p>พองกินเหล้าตองในโอ่ง
กินแล้วจ่างเกิด เป็นความ
มันจ่างออกฤทธิ์ที่หลัง
ด้วยการทะเลาะวิวาท</p>
<p>๔ บางพองเมาเหล้าไปซับริยนต์
เพราะว่าความเมาสติเฮาขาด
บางคนเมาแล้วเกิดบ้า
ซับริยอย่างกับจะบิน</p>	<p>ไปต่ายบนถนนมีมาก
ทำหื้อประมาท ลืมคิด
เหมือนกับผีอำมาสิง
เลยต่ายนอนดินจ้ำดลาด</p>
<p>๕ นอกจากการดื่มสุราเมรัย
ก็ยังมีอยู่แถมมาก
คนที่กินยาฝิ่นยาบ้า
ถ้ากินหนักนักเป็นเดือนเป็นปี</p>	<p>ดื่มมันทำลายเรื่องสุขภาพ
บ่ว่ายาบ้า ยาอี
มันหมดสง่าราศรี
ผอมด้อย่างกับผีเปรต</p>

^{๒๑} ขอเรื่อง ส่งเสริมสุขภาพ

๖	<p>บางคนสูบแล้วก็มั่วสุมกัน
บางคนไปติดโรคเอดส์
บางคนเกิดความคลั่งบ้า
เพราะว่าประสาทหลอนตัว</p>	<p>ล่าสอนสัมพันธ์ทางเพศ
เพราะหลงกิเลส เมามัว
ไล่ฟันไล่ฆ่าหน้ากลัว
ฆ่าແวงครอบครัวตัวเก่า</p>
๗	<p>นอกจากจะเสียสุขภาพร่างกาย
ทำลายสมบัติตัวเก่า
สิ่งไหนบ่ดีขอหื้อได้เลิก
ยาบ้ายาเมาน้ำเหล้าสุรา</p>	<p>แล้วยังทำลายบ่แม่แก่เฒ่า
ทำลายลูกเต้า ภรรยา
ครอบครัวจ่างเกิดปัญหา
สร้างแต่ปัญหาบ่ได้สร้างประโยชน์</p>
๘	<p>ถ้าต๋ามใจปากจะลำบากร่างกาย
หื้อเลิกกินสิ่งมีประโยชน์
ไผชอบลาบก้อยเนื้อสัตว์
อะโรคะยาปรามารากา</p>	<p>ขอหื้อใส่ใจเรื่องบริโภคน
จะได้ปลอดโรค โรค
กินเข้าไปนักจ่างเกิดปัญหา
มันจ่างตามมาติดหน่อง</p>
๙	<p>อันโรคเก๊าเบาหวาน
โรคพญาตีตัวต้อง
ขอหื้อกินผักเยอะๆ
จะได้อยู่อย่างไรโรค</p>	<p>มันจะติดตำหลามจ่อง
แล้วมันจะต้อง ตามมา
หยั่งเหยยพ่องเตอะจิ้นปล้า
บ่มีหยังมาเทียมเท่า</p>
๑๐	<p>ถึงไผจะมีเงินเป็นล้านเป็นแสน
ความสุขก็ยังไม่เต้า
สุขภาพกายและสุขภาพจิต
ถ้าสุขภาพเฮาสลบมบูรณ์</p>	<p>คำหลิมเต้าแซนท่งเปียงหัวเข่า
สุขภาพของเฮา สมบูรณ์
อย่าหื้อวิกฤษเสื่อมสุน
ความสุขจะเพิ่มพูนบ่หยุดหย่อน</p>
๑๑	<p>อีกหาสุขภาพพลานามัย
เลือดลมจะได้เดินคล่อง
กินอาหารดีมีประโยชน์
ถ้า ลด ละ เลิก เหล้าเปียร์</p>	<p>หมั่นออกกำลังกายเหยยพ่อง
ร่างกายพักผ่อน หายเพลีย
เลิกบริโภคนของเสีย
ลูกเมียจะได้บ่ฮุ่น</p>

- ๑๒ ดึงบ่อว่ายาสูบมูหรี
ควันมูหรีดีเฮาสือบกุ่มๆ
คนสูบกี้ดูดเอาควันพิษ
จะปากันเป็นมะเร็ง
- ๑๓ เฮามาดูแลสุขภาพร่างกาย
ทุกท่านดีมาเป็นหมู่
สุขภาพดีเสียอย่าง
เลือกอาหารมี อ.ย.
- ๑๔ อาหารใส่สารใส่ยา
อันนั้นมันหน้าเป็นห่วง
ป่วะกะล่ำฝักคะน้ำ
ห้ามเข้าโงงยาเป็นก้อง
- ๑๕ อาหารนมชั้นกระป๋อง
มันมีอยู่หลายประเภท
เตื่อเขาใส่สารกันบูด
บ่คิดถึงความปลอดภัย
- ๑๖ อาหารทะเลก็ดี
ดีเขาแจ่งแข็งกระด้าง
ป่วะปล่าหมึกปล่าก๊าด
ส่งมากับรถโดยสาร
- ๑๗ เรื่องการหาถิ่นของคน
เขาบ่คำนึงถึงสิ่งผิดถูก
เฮาซื้อมาก็ินมาเลี้ยง
ร่างกายเลยได้เผชิญ
- บ่ต้องไปควีไปสู่น
อันนั้นและคือ มะเร็ง
คนอยู่ใกล้ซิดก็เหม็น
ต่ายกันตึงหมดตึงหมู่
- ดึงบ่อว่ายามไปยามอยู่
ได้ฟังกำอู้ กำขอ
บ่ต้องไปถามหาหมอ
จะได้ปลอดภัยหายห่วง
- ระวังอหิวาท้องร่วง
เพราะสุขภาพถูก บั่นทอน
ดีเขาพ่นยาฆ่าหนอน
หลุตต้องบ่มีสาเหตุ
- เช่นของหมักดองเฮาต้องสังเกตุ
ดีบ่มีความ ปลอดภัย
คิดค้นทำสูตรมาขาย
หันแกเอาได้เสียอย่าง
- ใส่สารเคมีต่างๆ
ส่งขึ้นมาขาย ดึงวัน
ใส่ยาฉีดศพเข้ากัน
เขวากันเน่ากันบูด
- ดีเขาคิดชั้นหลักสูตร
คิดหวังแต่ดูด เอาเงิน
มันเป็นการเสี่ยงเหลือเกิน
สะสมสารพิษไว้มาก

- ๑๘ อาหารดีบ่ปลอดภัย
 คนเฮถ้าตำใจปาก
 ผักไม้ซื้อเอาในกาต
 เพื่อสุขภาพปลอดภัย
 ก็นันตรายมีนักขนาด
 มันจ่างลำบาก ตั้งใน
 ควรล้างสะอาดหมดใส
 สิ่งอันตรายทุกอย่าง
- ๑๙ ถ้าสุขภาพเสียไป
 ถึงมีเงินแสนเงินล้าน
 เฮต้องป้องกันรวงหน้า
 จะกินอะหยังอันใด
 จะเยี่ยะจาใดก็จ่าง
 บ่เต้าอยู่ดี สบาย
 ดีกว่ามาคิดแก้ไข
 เอาความปลอดภัยไว้ก่อน
- ๒๐ เฮตูกซบได้กินนี้หา
 ถ้าเฮตูกซบได้ย่อง
 ขอบคุณป้อครูแต่นอ
 ขำเจ้าขอเป็นตัวแทน
 ตั้งบ่มีไผมาตามไฟส่องต้อง
 ป็น้องจาวบ้าน ดูแควน
 แต่งเป็นกำขอมมาแฝง
 ขับขานพลงขอมบอก

ขอเรื่อง คนไร้สัญชาติ^{๒๒}

โดยพ่อครูอินตา เลาคำ : ๑๕ ตุลาคม ๖๐

(ทำนองเพลงอีออ)

๑, มนุษย์เฮาเกิดเป็นคน
มนุษย์คือสัตว์ประเสริฐ
บางคนเกิดมารวยล้นฟ้า
จะตุ๊กซี่ก็คนจะรวยก็คน

อาศัยบุญกุศลปาเฮามาเกิด
ตีเฮาได้เกิด เป็นคน
บางคนเกิดมาตออักตงจั้น
ต่างกันแต่ความเป็นอยู่

๒, หากเลือกเกิดได้ตำปรารณา
ทุกคนต้องเลือกเกิดอยู่
ปามีไผ่เกิดเป็นลูกคนจั้น
จะเป็นคนตุ๊กซี่หรือว่าคนมี

มนุษย์เกิดมาหลายหมู่
เป็นลูกของหมู่ คนมี
ทุกคนเลือกเกิดเป็นลูกเศรษฐี
ตั้งปามีวิธีเลือกเกิด

๓, พ้องเกิดออกมาเป็นคน
ชาติใบรองรับกำรเกิด
ปามีใบรองรับสัญชาติ
ชีวิตชาติความเจริญ

เพราะบุญกุศลนำเอากำเนิด
กลายเป็นคนนอก สังคม
มันน่าอนาถเหลือเกิน
อัตคัดขัดเขินทุกอย่าง

๔, สิทธิมนุษยชน
ผู้มีอำนาจทุกฝ่ายหลายท่าน
เขาเปรียบเหมือนคนตกน้ำ
ขอรัฐช่วยแบ่งกฎหมาย

ขอทุกคนอย่าได้มองข้าม
ช่วยเปิดแสงสว่าง ทางไป
ว่ายนน้ำป่าจางมีก่าจะต่าย
คุ้มครองคนไร้สัญชาติ

๕, หมูหมาสัตว์เดรัจฉาน
มนุษย์ฝูงชนคนไร้สัญชาติ
ขออย่าเลือกปฏิบัติ
ขอสิทธิกฎหมายคุ้มครอง

กฎหมายยังผ่านอำนาจ
ขอฝ่ายรัฐได้ คุ้มครอง
เจ้าหน้าที่รัฐปอจัดสนอง
หื้อชีวิตเรื่อรงมีสันติภาพ

^{๒๒} ขอเรื่อง คนไร้สัญชาติ (ทำนองเพลงอีออ)

ขอเรื่อง รณรงค์ ชยะ^{๒๓}

พ่อครูอินตา เลาคำ : ๑๕ ตุลาคม ๖๐

(ทำนองเพลงอื้อ)

๑, ขอ ยอ,แปลว่าชยะ
มันเป็นปัญหาตื้อนาอนาถ
ขึ้นลือกันว่าชยะ
มันสร้างปัญหารุนแรง	ตกเหี่ยเกะกะเรี่ยราด
ปัญหาระดับชาติ รุนแรง
เป็นสิ่งหน้าจ๊ะชยะแยง
แสดงถึงความร้ายกาจ
๒, เฮามาจ่วยกันรณรงค์
สร้างความดีไว้หือประเทศชาติ
จ่วยกันเก็บ กันกวาด
บ่ว่าสถานที่ใด	เพราะทุกคนรักความสะอาด
เพื่อเอกราช เมืองไทย
บ้านเมืองจะสะอาดหมดใส
หือดูวิไลน่าฝ่อ
๓, อีกรั้งห้วยหนองครองธาร
จ่วยกันดูแลฝัาฝ่อ
ชยะหมักหมมนักๆ
แม่น้ำคลองเกยไหลใสเย็น	ขวดเปล่าเหล้าปางอย่าเอาช้วางลงบ่อ
บ่าหือได้ก่อ ประเด็น
จะเกิดกลิ่นอับกลิ่นเหม็น
จะกลายเป็นน้ำเหม็นน้ำเน่า
๔, ทั้งในโรงเรียนสถานศึกษา
เศษกระดาษขวดน้ำขวดเปล่า
หมูเฮาเป็นเยาวชน
บ่ว่าถนนวนหนต่าง	จ่วยกันพัฒนาฝ่อฝัา
เอาทิ้งเป็นตี้ เป็นตาง
จ่วยรณรงค์สร้างสรรค์
อย่าทิ้งอะหยังช้วางเหี่ย
๕, ปรับพฤติกรรมนิสัย
หั้นเศษสิ่งของตกเหี่ย
มาสร้างความดีเอาไว้
ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	หั้นชยะเหี่ยไหนจ่วยเก็บจ่วยเขี่ย
จ่วยกันเก็บเขี่ย ตึงมवल
ถวายป้อไทยในหลวง
หือหั้นควรเป็นตัวอย่าง

^{๒๓} ขอเรื่อง รณรงค์ “ชยะ (ทำนองเพลงอื้อ)

๖, คนต่างประเทศมาดู
จะได้เอาเป็นตัวอย่าง
เพราะบ้านเมืองยุคป่าเดี่ยว
พัฒนาชาติต้องพัฒนาคน

เป็นจะเชิดชูवादอ้าง
ว่าเมืองไทยนั้น เจริญ
พัฒนาเร็วเหลือเกิน
จะได้เจริญทันโลก

ประวัติผู้แต่ง โดยสังเขป

พ่อครูอินตา (จันทน์ตา) เลาคำ
นายกสมาคมสืบสานตำนานปู่ชอ เชียงใหม่

ประวัติส่วนตัว

ชื่อจริง นายอินตา เลาคำ
ชื่อในการแสดง พ่อครูจันทน์ตา เมืองพร้าว
ชื่อบิดา นายสุข เลาคำ ชื่อมารดา นางแสง เลาคำ
อายุ ๖๕ ปี เกิด วันศุกร์ ที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๙๖

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ ๘๑/๑ บ้านพระเจ้านั่งโก้น ม.๑๐ ต.ดอนแก้ว อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๘๐
โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๒๒๑๘๗, ๐๘๙-๕๕๖-๖๙๖๗ อีเมล prochanta@hotmail.co.th

ประวัติการทำงานโดยย่อ

- เป็นแกนนำจัดตั้ง ชมรมสืบสานตำนานชอ จังหวัดเชียงใหม่จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย ๒๕๔๕ ปัจจุบันนี้มีสมาชิกทั้งหมด ๑๕๖ คน และได้จดทะเบียนเปลี่ยนเป็นสมาคมสืบสานตำนานปู่-ชอ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๓ ก.ย. ๒๕๔๘
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานชมรมสืบสานตำนานปู่ชอ ๒ สมัยติดต่อกันมา และได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมสืบสานตำนานปู่-ชอ ๓ สมัย
- เป็นหัวหน้าคณะละครชอ “คณะดาวล้านนา “ จัดตั้งเมื่อปี ๒๕๔๒
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกองทุนครูภูมิปัญญา โสภะเขียนสืบสานล้านนา เชียงใหม่ ปี ๒๕๔๒-๒๕๔๕
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกองทุนสวัสดิการศิลปินปู่ชอ จังหวัดเชียงใหม่
- เป็นวิทยากรสอนการขับชอพื้นเมืองให้กับโรงเรียนต่างๆ ทั่วภาคเหนือ

ผลงานสำคัญ/ผลงานเด่นที่สร้างชื่อเสียง

- แต่งบทชอยักษ์ดาเตียว / เหวดดาตaylor / พุทธะทำนาย และอื่นๆ อีกมากมาย

ประกาศเกียรติคุณ/รางวัลที่เคยได้รับ โดยย่อ

- โล่เชิดชูเกียรติ พร้อมประกาศนียบัตร รางวัลวัฒนคุณาธร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๖๐
- เชิดชูเกียรติ พร้อมเกียรติบัตร ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๘ ประจำปี ๒๕๖๐
- โล่เชิดชูเกียรติ พร้อมเชิดชูเกียรติ และเกียรติบัตร รางวัลผู้ใช้ภาษาไทยถิ่นดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๔ จากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม
- โล่เชิดชูเกียรติคุณ สาขาศิลปินดีเด่นจังหวัดเชียงใหม่ สาขาศิลปะการแสดง ด้านการแสดงดนตรีและขับชอพื้นบ้านล้านนา ปี ๒๕๕๕ จากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ
- โล่เกียรติยศ เพชรราชภัฏ-เพชรล้านนา จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ สาขาผู้ทำคุณประโยชน์ทางวัฒนธรรม ปี ๒๕๕๐
- และ ฯลฯ